

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר

גדלת תתק"ס

המכון לתתק"ס חלקי הזוהר

בו יבאר מעלתו וחשיבותו של מנין תתק"ס,
ושייכותו לענין הגאולה ולעוד ענינים יסודיים
בנגלה ובנסתר

והרמז משמים לתתק"ס חלקי הזוהר

ישיבת "קול הרשב"י"

שיעורים והבורות שנתלבנו בבית המדרש
בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי" - האלמין
כ"א אדר ב' תשע"א לפ"ק - עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכלל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכלל ההבטחות הרשב"י זיע"א

**מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן**

מפעל הזוהר העולמי

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תִּכּוֹן הָעֵינִינִים

ה. הקדמה.....

ה. גדל מעלת מנן תתק"ס.....

ז. ספר גדלת תתק"ס.....

ז. פרק א'.....

ז. במקוה יש תתק"ס לאגין.....

ח. פרק ב'.....

ח. שמע ישראל - מנן תתק"ס.....

ט. פרק ג'.....

ט. בירושלים היו תתק"ס בתי מדרשות.....

י. פרק ד'.....

יא. מזמן מ"ת עד זמן הגס בימי מרדכי ואסתר הן תתק"ס שנים.....

יא. פרק ה'.....

יא. מנן תתק"ס יתקן את חטא אדה"ר "מגנת הביתן" גי' תתק"ס.....

יב. פרק ו'.....

יב. התורה נתנה בתתק"ס שעה.....

יג. פרק ז'.....

יד. פרק ח'.....

טו. פרק ט'.....

טו. האדם נושם בשעה בתתק"ס נשימות.....

טז. פרק י'.....

תתק"ס - מרמז על קבוצ נדחי ישראל..... טז
 פרק יא..... טז
 פרק יב..... יח
 פרק יג..... כ
 בארבעים יום שהם תתק"ס שעות נשלם טהרת האדם..... כ
 פרק יד..... כא
 הקב"ה שואג בקול ומרעיש העולם על שמקלין בטבילת המקוה..... כא
 פרק טו..... כב
 פרות ארץ ישראל שקלוי תתק"ס סאין..... כב
 פרק טז..... כג
 תתק"ס - שם ע"ב- "הויה, עולה תתק"ס"..... כג
 פרק יז..... כד
 פרק יח..... כח
 הרבי שמעון בר יוחאי - צדיק יסוד עולם..... כח
 פרק יט..... ל
 הזכה והמצפה את הרבים, כל העולם לא נברא אלא בשבילו..... ל
 פרק כ'..... לב
 מדוע הגלות מתארכת והצרות מתרבות?..... לב
 פרק כא..... לט
 הטוב שיש בהצדיק נעשה כאבן השואבת ונשאב אליו כל טוב שנמצא בהרשע.
 והרע שנמצא אצל הצדיק מיד הוא נמשך ויצא מהצדיק המוכיח לרשע שאינו
 שומע לו, ונדבק בהרשע שהוא שרשו ושם קנה מקומו..... לט

הקדמה

גדל מעלת מנין תתק"ס

הנה הוצאנו לאור ב"ה זוהר המחולק לתתק"ס קונטרסים, אשר כל הלומד בהם יזכה לגאולה העתידית, כמו שאמר רשב"י: "בדא יפקון מן גלותא".

וחלקנו הקונטרסים באפן שבכל קונטרס יהיה ששה עמודים, כדי לא להקשות על הלומד, ושיוכל לרוץ הקורא בהם ולגומרה משש עד שבע דקות בלבד.

ולאחר שחילקנו את הקונטרסים באפן הזה, ראינו שזכה אותנו הבורא יתברך שמו שיצא סד תתק"ס קונטרסים.

ויתבאר שהמספר תתק"ס הוא מספר גדול ונורא, הוא מספר הגאולה, והוא סד לוגין שיש בכל מקוה שמטהר את הטמאים. וכידוע שספר הזוהר מטהר את ישראל, ומביא את הגאולה.

והוא פלא גדול שמשמים בנו אותנו לתתק"ס חלקים, לרמז לנו שהנה למוד הזוהר הקדוש הוא טהרתן של ישראל - ובו יתקיים דברי הנביא ביחזקאל (פרק לו כה): "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם", וגם דברי הנביא מלאכי (פרק ג כג-כד) "הנה אנכי שלח לכם את אליה

הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא, והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם", במהרה בימינו אמן.

"והשיב לב אבות על בנים" גימטריא תתק"ס - וכתיב "אבות"
עם ו' לרמז על הדעת - ותורת הסוד. ועוד כל הפסוק "והשיב לב
אבות על בנים ולב בנים על אבותם", גימטריא 1655 שזה גימטריא
"בזכות למודי הזוהר הקדוש הכל באחד ננאל ברחמים" = 1655,
ומסים הפסוק "פן אבוא והפיתי את הארץ חרם" (חס ושלום), לרמז
שלמוד הזוהר הקדוש באחדות מגן על ארץ ישראל ועל עם ישראל.

סֵפֶר
גְּדוּלַת תִּתְק"ס

פָּרָק א'

בְּמִקְוֵה יֵשׁ תִּתְק"ס לִוְגִין

בְּסֵפֶר הַקְּדוּשׁ בְּנֵי יֵשׁשְׁכָר (מֵאֲמָרֵי חֲדָשׁ אֶלּוּל מֵאֲמָר א - מֵהוּת הַחֲדָשׁ) מְבֹאָר
בְּאֵרִיכוּת, שֶׁסֶד תִּתְק"ס הוּא מְטַהֵר אֶת הָאָדָם, וְלִכֵּן בְּמִקְוֵה יֵשׁ
תִּתְק"ס לִוְגִין.

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הִנֵּה הַטְּהָרָה בְּמִקְוֵה הִיא טְהָרַת יִשְׂרָאֵל, וּפְעוּלָתָהּ שִׁישְׂרָאֵל
מְטַהְרִין אֶת עַצְמָם לְפָנֵי הַמָּקוֹם בְּעִשְׂתֵּי הַפְּעֻלָּת הַמִּקְוֵה לְטַבֵּל אֶת
עַצְמָם בְּמִקְוֵה הָעֲשׂוּיָה כְּצוֹרֶת "ס" מְרַבֵּעַת לְרַמְיֹזת תְּשׁוּבָה עֵילָאָה - אִם
הַבְּנִים נִקְרָאת מִיּוֹא, כְּנֹדַע דְּקִימָא לְשִׂאָלָה כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ בְּזִהַר (ח"א א'
ע"ב) "מִי יִרְפָּא לְדָ" (אֵיכָה ב יג) מִי וְדָאֵי יִרְפָּא לְדָ, וְהִנֵּה יְמֵי הַרְצוֹן יְמֵי
הַתְּשׁוּבָה הַנִּתְּנִים בְּמִתְּנָה מִן הַשָּׁם יִתְּבַרַךְ לְיִשְׂרָאֵל עִם קְרוּבוֹ לְטַהְרֵם
מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם כְּמוֹ מִקְוֵה טְהָרָה וְיִתְּהוּוּ כְּבָרְיָה חֲדָשָׁה הֵן הַמָּה מ' יוֹם

א. וְכַנּוּדַע דְּלְמוּד הַזִּהַר הַקְּדוּשׁ בְּמִדְרַגַת מ"י - תְּשׁוּבָה - אֵימָא עֵילָאָה, וְכַדְפְּתָב
הַרְמַח"ל זִיע"א בְּאַגְרָתוֹ.

מראש חדש אלול עד יום הכפורים הנה הם תתק"ס שעות, הם גם כן מקנה טהרה לבטול הבריה י"ו היסודות! כל אחד בספר כנ"ל ולהתהוות אחר כך כבריה חדשה, וזה הרצון בזמן הנועד הוא המשפע מאת השם יתברך מעולם התשובה והם מ' יום ס' מרבעת עולם התשובה אם הבנים הנקרא מי כנ"ל, וזהו שאמר ר' עקיבא אשריכם ישראל לפני מי (עולם התשובה) אתם מטהרין במקנה צורת ס', שזהו מעשיכם ופעולתכם לטהר את עצמכם בסוד ס' מרבעת עולם התשובה הנקרא מי ולבטל יסודותיכם בתתק"ס לוגי מקנה י"ו פעמים ס', וכן מי מטהר אתכם, עולם התשובה בעצמו מתעורר הרצון בזמן בארבעים יום לטהר אתכם ס' עולם התשובה הנקרא מי להתבטל בתתק"ס שעות שבהם להתהוות כבריה חדשה, וזהו שאמר "מקנה ישראל ה" מה מקנה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל, רצה לומר מה מקנה מטהר את הטמאים (בתתק"ס לגיו), אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל בתתק"ס שעות שבארבעים יום ימי רצון, ודי בזה.

פָּרָק ב'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל - מִגֵּן תִּתְק"ס

ובספר הקדוש מאור ושמש (בראשית פרשת וזרא) מבאר באריכות נפלאה שאותיות "שמע ישראל" הם גם כן תתק"ס, והם מרמזים על מקנה עילאה שמטהר את האדם, ומעלה אותו מטמאה לטהרה.

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "כִּי אֵיתָא בְּסֵפֶר גְּלִיָּא רִזְיָא (בְּדָף ח' ע"ב) שְׂפִסּוּק "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל" (דְּבָרִים ו' ד), מְרַמְזוּ לְמִקְוֵה. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְהִנֵּה מָה שְׁנִרְאָה לְפָרֵשׁ לְעֵנִיּוֹת דְּעֵתִי תַחֲלַת דְּבָרֵי, אֵיךְ מִן קִרְא דְקִרְיַאת שְׁמַע נִפְקוּ שְׁעוּרֵי הַמִּקְוֵה בְּכָלֵל וּבְפֶרֶט, שְׁתַּבַּת "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל" חֲשֻׁבוֹנָם תַּתְּק"ס לִוְגֵי מִיָּא, רְצָה לִוְמַר עִם הָאוֹתִיּוֹת וְהַכּוֹלֵל. וְשֵׁם בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ הַנִּזְכָּר, מְרַמְזוּ אֵיךְ בְּפִסּוּק הַיַּחֲוֹד הַנִּזְכָּר מְרַמְזוּ כָּל שְׁעוּר הַמִּקְוֵה. וְיוֹצֵא לָנוּ מִזֶּה, כִּי בְּפִסּוּק 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל' מְרַמְזוּ אֵיךְ שְׂיִטְהַר אָדָם עֲצָמוּ בְקִרְיַאת שְׁמַע בְּמִקְוֵה עֵילְאָה, מִי שְׂאוֹמֵר הַקִּרְיַאת שְׁמַע כְּתוּבָנוּ! בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ. וְאֵךְ צְרִיךְ עַל כָּל פְּנִיָּם לְטַהַר עֲצָמוּ קוֹדֵם בְּמִקְוֵה תַתְּאָה בְּאַרְבָּעִים סָאָה מִיָּם, אֵיךְ יוֹכֵל לְקַבֵּל טְהָרָה מִמִּקְוֵה עֵילְאָה, אִם לֹא טַהַר עֲצָמוּ בְּמִקְוֵה תַתְּאָה. וְזֶהוּ שְׂאִמְרוּ חֲזו"ל (בְּרַכּוֹת כ' ב) בְּעַל קְרִי אָסוּר לְקִרוֹת קִרְיַאת שְׁמַע - דְּוָקָא, כַּנִּזְכָּר. כִּי בְּפִסּוּק הַזֶּה מְרַמְזוּ הַמִּקְוֵה עֵילְאָה כַּנִּזְכָּר, וְקַל לְהַבִּין."

פֶּרֶק ג'

בִּירוּשָׁלַיִם הִיּוּ תַתְּק"ס בְּתֵי מְדֻרָּשׁוֹת

וּבְסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ בְּנֵי יִשְׁשַׁכֵּר (מֵאֲמָרֵי חֲדָשׁ אֱלוֹל מֵאֲמָר א - מֵהוֹת הַחֲדָשׁ) מְבַאֵר אֵת הַסִּבָּה לְכַךְ שְׁבִירוּשָׁלַיִם הִיּוּ תַתְּק"ס בְּתֵי מְדֻרָּשׁוֹת.

דְּהַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הֶרְמוּז בְּרָאשֵׁי תַבּוֹת חֲמֵל בְּלַע וַיִּקְיָאנִי לְתַקּוֹן הַיְסוּד - גִּימְטְרִיָּא 16, לְרַמְזוּ שְׁבִתִּיקוֹן הַיְסוּד מִתַּקּוֹן כָּל ה-16 הַיְסוּדוֹת שְׁלוּן].

ג. לְקַיֵּם מִצְוֹת קִרְיַאת שְׁמַע כְּהַלְכָתוֹ בְּאֶמְת, מְכַרְחִים לְלַמֵּד זֹהָר הַקְּדוֹשׁ כְּמִבְאֵר בְּאֶדְרָא רַבָּא (דָּף קמ"א ע"ב) "וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה" עַד "מִן עֲלָמָא לְדָרִי דְרִיז", וּבְכַפּוּשׁ מִתּוֹק מְדַבֵּשׁ שָׁם.

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְהִנֵּה אָמְרוּ רַז"ל, "מֵה טוֹבוֹ אֶהְיֶיךָ יַעֲקֹב וְכוּ' כְּנִחְלָיִם נְטִייו" (במדבר כד ה), מֵה נִחְלָיִם מְעַלִּים אֶת הָאָדָם מִטְמָאָה לְטַהֲרָה, כִּד בְּתֵי כְּנַסִּיּוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת מְעַלִּין וְכוּ' (בְּרַכּוֹת טו א), עַל כֵּן לְרַמְזוֹ זֶה הִיָּה בִירוּשָׁלַיִם ת"פ בְּתֵי כְּנַסִּיּוֹת ת"פ בְּתֵי מִדְרָשׁוֹת (ירוּשְׁלַמִי מַגְלָה פ"ג ה"א) סָךְ הַכֹּל תַּתְק"ס שְׁעוֹר מִקּוּה טַהֲרָהוּ, וְעַל יְדֵי זֶה מִתְבַּטְּלִין הַקְּלָפוֹת לִילִי"ת רַבְתָּא וְלִילִי"ת זְעִירָתָא" [שְׁנֵיהֶם בְּגִימַטְרִיא תַתְק"ס] (סְפָר הַלִּיקוּטִים פֶּרֶשֶׁת תַּצָּא פֶּרֶק כ"א).

וְעוֹד כּוֹתֵב הַבְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר (מֵאֲמָרֵי חֲדָשׁ אֲדָר מֵאֲמָר ג' - מִלְחָמָה לֵה, דְרוֹשׁ ו), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְהִנֵּה בְּצִאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם (גְלוֹת הַדַּעַת) הִנֵּה יֵצֵא הַדַּעַת מִן הַגְּלוּת, אָבֵל הָיָה דוֹמִין כְּקִטָּן שֶׁנּוֹלַד שֶׁהַדַּעַת נּוֹלַד עִמּוֹ מוֹכֵן לְצִאת אֶל הַשְּׁלָמוֹת בְּכָל פַּעַם, וּבֵינֵן כֹּד וְכֹד בְּקִטְנוֹתוֹ בְּהִכְרַח לְהַכְרִיחוֹ כִּי בְטָבַע נִמְשָׁךְ בְּיוֹתֵר אַחַר תְּאוֹת הָעוֹלָם אֲשֶׁר יִסּוּדוֹתָיו מִמְנוֹ, עַל כֵּן הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֶלְקִינוֹ נִתֵּן לָהֶם הַתּוֹרָה בְּדֶרֶךְ הַכְרַח, כִּפְהָ עֲלִיהֵן הָרַ וְכוּ', הֵגַם שְׁאֲמָרוּ בְּרַצוֹנָם הַטּוֹב נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע, עִם כֹּל זֶה נִתֵּן לָהֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּדֶרֶךְ הַכְרַח, לְהִרְאוֹת לָהֶן לְדוֹר דַּעַת הַקְּדוֹשִׁים, שְׁצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל עֲדִין לְהַגְדִּיל הַדַּעַת וְלְהַתְּבוֹנֵן בְּעִצְמוֹ הַדַּעַת הַנִּבְחָר מִחֲרוּץ (הַבּוֹ הַדְּבָרִים כִּי אֵי אִפְשָׁר לְפָרֵשׁ בְּכַתֵּב) וְשִׁיתְּבַטְּלוּ הַיִּסּוּדוֹת אֶל הַדַּעַת.

פָּרָק ד'

הנה מזמן מתן תורה עד זמן הנס בימי מרדכי ואסתר הן תתק"ס שנים

והנה מזמן מתן תורה עד זמן הנס בימי מרדכי ואסתר הן תתק"ס שנים, בשנת ת"פ לצאת בני ישראל מארץ מצרים התחיל שלמה בנן הבית (מ"א ו א), ועמד הבית ת"י שנים הרי תת"ץ, וע' שנים גלות בבל הרי תתק"ס, והנה הגם שאחשורוש מנה וטעה ולא נשלמו הע' שנה (מגלה יא ב), הנה בנן הבית בימי שלמה היה ז' שנים (מ"א ו לח), ויהיה לך החשבון מכון, ועתה תבין, אחר שעבר עליהן תתק"ס שנים שעור המקנה טהרה, י"ו פעמים ששים, נתבטלו יסודותיהן י"ז כנ"ל אל הדעת מקנה טהרה, וקימו וקבלו את התורה בדעת שלמה ומישבת ובנפשו חפצה, זה מה שנראה ליי".

פָּרָק ה'

מנין תתק"ס יתקן את חטא אדם הראשון - מגנת הביתו" גימטריא תתק"ס

ובספר הקדוש אמרי ברוך מבאר, שסוף תתק"ס גורם שיתקן פגם אדם הראשון, ומביא את הגאולה השלמה.

וזה לשונו: אמר כבוד קדשת ז"ל "מגנת הביתו" גימטריא תתק"ס, וידוע דשעור מקנה הוא תתק"ס לגיני. ואותיות מקנה הם ק"ם ו" ה שאין השם שלם, עד שימחה זרעו של עמלק. וידוע מאמר חז"ל (ברכות מ) "אילן שאכל אדם הראשון גפן היה". והיגו הרמז, "והמלך שב מגנת

הביתו" שְׁהִיא גִימטְרִיא תתק"ס וְהִינוּ ק"ם ו"והוּ כַּנְל, וּמִמִּילָא עַל יְדֵי זֶה יְהִיה אֵל בֵּית מִשְׁתֵּה הִינּוּ, שְׁיִתְקֵן פְּגָם אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, וּמִמִּילָא יְהִיה הָמֵן נוֹפֵל. וְזֶהוּ שְׁאֵמְרוּ ז"ל (חלין קלט): הָמֵן מִן הַתּוֹרָה מִנִּינוּ, שְׁנֵאָמַר "הָמֵן הָעֵץ" ו'. וּמִמִּילָא יְהִיה הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה.

פָּרָק ו'

הַתּוֹרָה נִתְּנָה בְּתַתְק"ס שְׁעָה

וּבַיָּשָׁם הָאֲדָמוֹר מְדִינּוֹב זְצוֹק־לָהּ הָאֵיתָא, שְׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה בְּתַתְק"ס שְׁעָה, וְלָכוֹן הַמְקֵנָה מִטְּהַר בְּתַתְק"ס לְגִינוּ. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר הַרְבּ מְדִינּוֹב (בְּתוֹסְפוֹת מַהֲר"ץ), "יֵשׁ אַרְבָּעִים סָאָה בְּמִקְנֵה נֶגֶד אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁל קִבְלַת הַתּוֹרָה. וּכְמוֹ שֶׁבְּכָל סָאָה ו' קִבִּין וּבְכָל קַב, ד' לֹאֲגִינוּ, כְּמוֹכֵן יֵשׁ תַּתְק"ס לֹאֲגִינוּ. וְכֵן בְּאַרְבָּעִים יוֹם יֵשׁ תַּתְק"ס שְׁעוֹת. וְעַל שְׁעוֹר הַזֶּה הִיָּה גַם כֵּן הַלּוֹחֹת שֶׁהִיָּה מִשְׁקָלָם אַרְבָּעִים סָאָה, וּכְנֶגֶד הַקִּבִּין שֶׁהֵם ר"ם, חֲזָרוּ וְשָׁבוּ יִשְׂרָאֵל ר"מ מִיַּל, כִּי עַל פֶּל דְּבוֹר (בְּהַר סִינִי) חֲזָרוּ י"ב מִיַּל וְשָׁבוּ י"ב מִיַּל, הָרִי כ"ה, עֲשָׂרָה פַּעַם כ"ד (עֲשָׂר דְּבָרוֹת) הָרִי ר"מ". עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. הַעוּלָּה מִהַנְּל, שְׁהָאַרְבָּעִים סָאִין שֶׁל הַמְקֵנָה הֵם תַּתְק"ס כְּמוֹ תּוֹרַתְנוּ שֶׁנִּתְּנָה לְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם גַּם כֵּן תַּתְק"ס שְׁעוֹת. וְהֵם כְּשָׁמוּ

ה. שְׁתַּתְק"ס מְרַמֵּז לְמִקְנֵה - וּמִקְנֵה הוּא אוֹתִיּוֹת קָם ו-ה.

ו. כִּוְנָתוּ שְׁמַחְטָא עֵץ הַדְּעַת בְּא קְלִיפַת "הָמֵן" - וּבְתִיקוֹן חֲטָא עֵץ הַדְּעַת נוֹפֵל כּוֹחוֹ וְגַבְר יִשְׂרָאֵל. וּמְבוֹאֵר דְּעַל יְדֵי לִימוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מִתְקַן הַדְּעַת דְּקְדוּשָׁה, כְּפִדּוּע.

שֶׁל הַשָּׁמַיִם וְיָשׁוּבָה שֶׁהוּא גַם כֵּן אַרְבָּעִים. [אוֹלֵי הַכּוֹנֵה כָּאֵן לְאַרְבָּעָה יוֹדִין שְׁבָשֵׁם ע"ב, שְׁעוּלָה 40 וְכִידוּעַ שְׁבוּ מְכוּנִים בְּנִטְיִילַת יָדִים כְּדֵי שְׁתַּעֲלֶה בְּמִקּוּם מְקוּנָה].

פרק ז'

וּבִסְפָר מְשַׁמֵּיעַ שְׁלוֹם כְּתָב, שְׁבִיאַת מְשִׁיחַ לְדַעַת רַבִּי אֶלְעָזָר יִהְיֶה בְּאֶלֶף הַשִּׁישִׁי שְׁנַת תַּתְק"ס.

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "זְמַן בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִהְיֶה בְּשְׁנַת ת"ר לְאֶלֶף הַשִּׁישִׁי. וְדַעַת רַבִּי שִׁס"ה שְׁנָה יִהְיֶה בְּזְמַן שְׁנַת תַּרל"ה, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר -

ז. הַשְּׁנוּה כְּתָבֵי הַגְּרָמ"מ ז"ל (הַעֲרָה 79) ח"א ע"מ שִׁיט: וְזֶה סוּד ט' אוֹתִיּוֹת דָּשֵׁם ב"ן (שֵׁם ב"ן מְכִיל 9 אוֹתִיּוֹת: יוֹד הָה וְהָה), וְכָל הָאוֹרֶת (!) הֵן תַּתְק"ס כְּמִנְיָן ב"ן עִם נְקוּדַת הַדַּעַת. עַל דֶּרֶךְ חֲשׁוֹב 'נְקוּדַת הַדַּעַת' רָאָה שֵׁם עַמ' רַפּוֹ: 'נְקוּדַת הַדַּעַת, דְּהִינּוּ חַל"ם צַר"י קַמ"ץ צַר"י, וְהִינּוּ חַל"ם נְקוּדָה אַחַת הִיא עֲשָׂרָה, צַר"י ב' נְקוּדוֹת הוּא עֲשָׂרִים, הֲרִי שְׁלֹשִׁים, קַמ"ץ נְקוּדָה וְקוּ הוּא י"ו, הֲרִי מ"ו, צַר"י ב' נְקוּדוֹת, הֲרִי ס"ו. אֲדָּ גַם אַחֲרֵי מְקַבֵּלָה מְסַבֵּרָה זֹאת אֵינֶנִּי יוֹדַע אִיךָ שֵׁם ב"ן עִם נְקוּדַת הַדַּעַת עוֹלָה תַּתְק"ס [אוֹלֵי אֶפְשָׁר לֹאמַר: ד-ט' אוֹתִיּוֹת שֵׁהֵם כְּלוּלִים מִעֲשָׂר שְׁכּוּל מִעֲשָׂר, זֶה גִימְטְרִיָה הַתַּת"ק [900] וְנְקוּדוֹת הַדַּעַת בְּגִימְטְרִיָה ס"ו - ס' וְהַתַּת"ק הֵם תַּתְק"ס, וְהוּ מְרַמֵּז לְדַעַת עֲצָמָה]. בְּכַתְבֵי הָאֲרָ"י מְצִינּוּ תַּתְק"ס (960) שְׁמַתְקַבֵּל מִשֵּׁם שֶׁל ע"ב (יּוֹד הִי וְיָוִי הִי) כְּאֲשֶׁר מְכַפִּילִים כָּל אוֹת, כְּשֶׁהִיא מוּבָאָת בְּמַלּוּי, בְּזוֹ שְׁאֲחַרְיָה, וּמְחַבְרִים אֶת הַסְּכוּמִים: יוֹד × הִי + הִי × וְיָוִי, + וְיָוִי × הִי, כְּלוּמַר: 20 × 15 + 22 × 22 + 15 × 960. רָאָה לְקוּטֵי כְּתוּבִים (בְּהַמְשָׁךְ הַסֵּפֶר הַלוּרִיאֲנִי לְקוּטֵי תוֹרָה), וְיִלְנָא תַר"מ (הַדְּפֹסָה חוּזְרַת יְרוּשָׁלַיִם תַּשְׁל"ב), תְּהִלִּים יֵט, ת, דָּף קַכּוֹ ע"א.

שבעים שנה היא שנת תתק"ס. ורבי אלעזר אומר ארבעים שנה. הוא שנת תתק"ס לאלף הששי¹⁰¹.

פֶּרֶק ח'

בְּאֵגֶרֶת שֶׁכָּתַב הַרְמַב"ם לְבְנֵי תִימָן מְצִיין גַּם כֵּן אֶת עֲנִיַן תַּתְק"ס.

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְאַתָּה אֵל תִּסְתַּכַּל לְמֵאמֵר הָאוֹמֵר "קְבוּץ גְּדוּל" וְ"קְבוּץ קָטוֹ". וְכֵן שִׁמְעֵתִי מִמֶּךָ שְׂאֵתָה אוֹמֵר שֶׁהַחֲכָמָה בְּאַרְצְכֶם מְעוּטָה וְנִפְסָקָה מִכֶּם, וְשִׁמְתָּ סִבָּה לְזֶה הַיּוֹת הַקְּבוּץ בְּשִׁילוּשׁ הָעֶפְרַי. יֵשׁ לָךְ לְדַעַת שֶׁהַמְקָרָה הַזֶּה אֵינּוּ מִיָּחַד בְּאַרְצְכֶם, אֲבָל הוּא הַיּוֹם בְּכָל יִשְׂרָאֵל, כְּלוֹמֵר הַפֶּרֶת הַחֲכָמִים וְדִלְדוּל הַדְּעוֹת. וְזֶהוּ בְּאֵמַת מָה שֶׁאִמַּר הַנְּבִיא בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שְׁעִיָּה כ"ט י"ד) "לִכֵּן הַנְּבִי יוֹסֵף לְהַפְּלִיא אֶת הָעַם הַזֶּה הַפְּלֵא וּפְלֵא וְאַבְדָּה חֲכָמָת חֲכָמָיו וּבִינַת נְבִנָיו תִּסְתַּתֵּר". וְאֵין עֲלֶיהָ זֹאת לֹא שְׁלוּשׁ עֶפְרַי וְלֹא שְׁלוּשׁ אֲשֵׁי. וְהַמוּפָּת עַל זֶה שֶׁשְׁלֹמֹה מְלֶךְ יִשְׂרָאֵל שִׁנְאַמֵּר בּוֹ (מְלָכִים ה' י"א) "וַיִּחְכַּם מִכָּל הָאָדָם", הוּא הִיָּה בְּאֵמֶצְעוֹת הַשִּׁילוּשׁ הָעֶפְרַי. וְכִמוֹ אֲבָרְהָם אָבִינוּ ע"ה שֶׁהוּא עֲמוּדוֹ שֶׁל עוֹלָם וְהוּא

ח. אֶפְשָׁר דְּזֶהוּ זְמַן הַקֶּץ הָאֲחֵרוֹן אוֹ אֶחָד מֵהַקִּיצִים - אֲבָל בְּוַדַּאי בְּזָכוֹת לַמוֹד הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ נִגָּאֵל מִיַּד עֲתָה. וְעַיִן בְּסִפְר "סוּד הַחֲשָׁמ"ל" שֶׁהִבִּיא דְּבָרֵי הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ, וְעַם הַבְּנַת הַגֵּר"א דְּשָׁנַת תִּשְׁע"ב הִיא גַּם כֵּן קֶץ - וְהַעֲקָר שֶׁנִּרְבָּה הַדְּעַת בְּלַמוּד הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ, בְּזָכוֹת זֶה נִזְכָּה לְקִיּוֹם נְבוֹאָת יִשְׁעִיָּהוּ בְּקִרּוֹב (יִשְׁעִיָּה פֶּרֶק י"א-ט) "וַיֵּצֵא חֲטָר מִגְּזַע יִשְׂרָאֵל וַיִּצָּר מִשְׁרָשָׁיו יִפְרָה. וְנָחָה עֲלָיו רוּחַ ה' רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת ה'. לֹא יָרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קְדוֹשֵׁי כִי מְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַת אֶת ה' כַּמִּים לִיָּם מְכַסִּים", אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

שגלה והורה העלה הראשונה לכל החכמים וייסד יסוד היחוד לכל בני אדם, וכן יצחק ויעקב, ששלשתם היו נושאים כסא הכבוד בלבותם שהשיגוה באמת, כמו שאמרו "האבות הן המרכבה" שנאמר (בראשית ל"ה א') "ויצל מעליו אלקים". הנה לך האבות שלשתם היו באמצעות השילוש העפרי. ויתבאר כל זה ממה שנודע שהקבוץ הקטן הוא קבוץ שבתאי וצדק, משעה שיתקבצו באיזה מקום שיתקבצו שנית כמו עשרים שנה ממהלך השמש בקרוב, ולא יזוזו היותם מתקבצים בשילוש אחד בעיני מאתים וארבעים שנה, ואחר כן יעתקו קבוצם לשילוש אחר, וזהו הנקרא קבוץ אמצעי, והוא קבוץ ההעתקה ההוה בכל מאתים וארבעים שנה ממהלך השמש. ויהיה על הסדר הזה משעה שיתקבצו שני הכוכבים אלו בשום מעלה מן המעלות עד שיתקבצו באותה מעלה בעינה תתק"ס שנה וזהו הגדול, והוא משעה שיתקבצו שבתאי וצדק בחלק הראשון מן הטלה עד שיתקבצו פעם שנית. וכשתחשב התאריך למפרע יתבאר לך כל מה שזכרתי לך מהיות אברהם יצחק ויעקב בשילוש העפרי וכן דוד ושלמה".

פרק ט'

האדם נושם בשעה תתק"ס נשימות

בספר שערי יצחק (ממנו הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א פוסק עדת תימן) כותב, שבשעה אחת נושם האף תתק"ס נשימות.

וזה לשונו: "דרך אגב, תדעו כי הוא עושה פה אחר כך חשבונות, דברים נפלאים. כמה פעמים הלב מתכווץ? כמה הוא דופק? הוא אומר שבממוצע בדקה אחת, הלב דופק ששים וארבע דפיקות,

וְהָאֵף נוֹשֵׁם שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נְשִׁימוֹת¹⁰¹. יוֹצֵא שְׁעַל כָּל אַרְבַּע דְּפִיקוֹת בְּלֵב, יֵשׁ נְשִׁימָה אַחַת. וּבְשָׁעָה אַחַת, הַלֵּב דּוֹפֵק שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים תת"מ דְּפִיקוֹת, וְהָאֵף נוֹשֵׁם תתק"ס נְשִׁימוֹת¹⁰².

פָּרָק י

תתק"ס - מרמוז על קבוץ נדחי ישראל

בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ אֲמַרִי נַעַם (פְּרֻשֶׁת בְּשֵׁלַח) כָּתַב, שְׁמַנִּין תתק"ס מְרַמְזוּ עַל קְבוּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "עַל יְדֵי הַמְּקוֹה נַעֲשֶׂה קְבוּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׂרַמְזוֹ "מְקַב"ץ נְדָחֵי עַמּוֹ"י יִשְׂרָאֵל" עוֹלָה תתק"ס לְגִזְיוֹ שְׂבַמְקוֹה כִּי יִשְׂרָאֵל"ל נְחָשֵׁב בְּסֵפֶר לְמַסְפֵּר תתק"מ¹⁰¹ (עַם הַכּוֹלָל).

פָּרָק יא

וּבְסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ מְגַלֶּה עֲמוּקוֹת מְבַאֵר בְּכַמָּה אֲנָפִין עֲנִין תתק"ס.

א. מַתְנִיתִין גִּימַטְרִיא תתק"ס

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "דְּרַשְׁתִּי בְּמַסְכַּת עֲרוּבִין אֵהִיָּא מַתְנִיתִין אָבֵל סוּד מַתְנִיתִין הוּא סוּד תתק"ס לְכֵן פֶּתַח בְּמַסְכַּת זְרַעִים שֶׁהוּא הַתְּחֵלַת הַמְּשָׁנִיּוֹת

ט. יֵשׁ לְרַמְזוֹ דְּתַקוֹן הַיְסוּד (הַנְּמֻשֶׁד בְּיַחֲדוּד שֵׁם קְדוֹשׁ הַיּוֹצֵא מְרַאשֵׁי תְבוֹת הַפְּסוּק חֵי'ל בְּלַע וַיִּקְיָאנוּ גִימַטְרִיא 16) מְבַטֵּל הַחֲרוֹן אֵף מִיִּשְׂרָאֵל, וּבְלִמּוּד הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ מְתַקֵּן וּמְטַהֵר נְשִׁמָּתוֹ כְּמַבְאָר.

י. לְרַמְזוֹ הַפְּסוּק (תְּהִלִּים פָּרָק קב יד) "אֲתָהּ תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנְּנָה כִּי בָּא מוֹעֵד". תתק"ס - שְׁזָהוּ שְׁלֵמוֹת קוּמַת [תִּקּוּם אוֹתִיּוֹת קוּמַת] יִשְׂרָאֵל - וְהוֹא"ו

מאימתי קורין את שמע בערבית משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן רזא דמלה משה למד תורה שבעל פה במ' יום שהיה עולה להר, כי סוד מתניתין"ן הם תתק"ס שעות שיש במ' יום ובמ' לילה. מ' פעמים כ"ד שעות [40 x 24 = 960] הרי תתק"ס היא סוד שיעור מקנה דלעיל, כי יש במקנה תתק"ס לוגין שבהם טובלין המלאכים בכל יום בנהר דינור, זהו סוד שמ"ע ושרא"לויא שהוא בגימטריא תתק"ס עם ז' אותיות והכולל".

ב. מפסח ועד עצרת יש תתק"ס שעות

"וכן סוד תתק"ס שעות מן הפסח עד עצרת שבהון טבלו ישראל בתתק"ס לוגין של מקנה ע"ד "ממחרת השבת" וכו'.

ג. בתתק"ס שעות קיבל משה את התורה שבעל פה

"ובאותו תתק"ס שעות למד משה תורה שבעל פה במ' יום שהם תתק"ס שעות, בכל שעה למד לוג מן תתק"ס המבוארין בסוד מתניתין"ן בגימטריא תתק"ס".

ד. הלוחות משקלם היו תתק"ס

בפרשת ואתחננו מוצאים אנו, שהלוחות משקלם מ' סאה, בסאה ו' קבין, ובקב – ד' לוגין, לכן היה משה בהר מ' יום, שנחלק

הוא ו' הדעת לתקון הדעת והיסוד.

יא. והבאנו לעיל בשם המאור ושמש דשמע ישראל הוא סוד תתק"ס.

יב. "ממחרת השבת" = 1395 בגימטריא "משמיע שלום מבשר טוב", לרמז שכאשר טובלין ישראל בתתק"ס לוגין של מקנה הדעת זוכים ל-"משמיע שלום מבשר טוב".

כָּל יוֹם עַל ד' עֵתִים, בְּכָל עֵת ו' שָׁעוֹת, בְּמֵ יוֹם יֵשׁ תַּתְק"ס שָׁעוֹת, תוֹרָה שָׁבַע לָּהּ לְמַד בְּתַתְק"ס שָׁעוֹת. הַוָּלָד נוֹצֵר בְּתַתְק"ס שָׁעוֹת. מִתְּנִיתִין בְּגִימְטְרִיָּה תַתְק"ס.

ה. יִצִּירַת הַוָּלָד בְּתַתְק"ס שָׁעוֹתֵינוּ - "הַוָּלָד נוֹצֵר בְּתַתְק"ס שָׁעוֹת".

ו. אֲבִרְהֵם שָׂרָה יִצְחָק - תַתְק"ס, שְׁנֵן אֲבִרְהֵם יִצְחָק שָׂרָה עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן תַתְק"ס עִם הַכּוֹלָל.

ז. בְּסוּד "תְּרוֹמְמָנָה קַרְנוֹת צַדִּיק" (תְּהֵלִים עה יא), "קַרְנוֹת צַדִּיק" גִּימְטְרִיָּא תַתְק"ס.

ח. מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וְבֵן יוֹסֵף עוֹלָה תַתְק"ס.

"מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וְמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף הוּא סוּדֵינוּ דְּרַ"ד בְּ"ן יֵשׁ"י יוֹנָה בְּ"ן אֲמֵת"י שְׁהֵם גִּימְטְרִיָּא תַתְק"ס".

פֶּרֶק יב

א. בְּאַרְבָּעִים סָאָה יֵשׁ 960 לֹזְגִים (תַתְק"ס), וּבִירוּשָׁלַיִם מִבְּאֵר כִּי בְרִיָּה בְטָלָה בְּתַתְק"ס.

יג. וְלָד גִּימְטְרִיָּא 40 שְׁמֵרִמֵּז עַל 40 יוֹם יִצִּירַת הַוָּלָד, וְכִמוּ שְׁאַרְבָּעִים סָאָה מְקוּה מִתְחַלֵּק לְתַתְק"ס לֹזְגִין כְּדָ גַם 40 יוֹם יִצִּירַת הַוָּלָד מִתְחַלֵּק לְתַתְק"ס שָׁעוֹת.

יד. כְּמִבְּאֵר בְּזֹהַר הַקְּדוּשׁ, דְּדוּד בֶּן יֵשׁי הוּא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, וְיוֹנָה בֶּן אֲמֵתִי הוּא מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, וְשִׁמּוֹת שְׁנֵיהֶם עוֹלִים גִּימְטְרִיָּא תַתְק"ס.

וּמְטִיב לְבָאֵר הַגֵּה"צ הַמְקַבֵּל הָרַב מִשֶּׁה אַרְמוֹנֵי שְׁלִיט"א אֶת גְּדֹל
הַעֲנִין בְּאַרְיֵכוֹת נִפְלְאוֹה:

אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי, רֵאשֵׁי תְבוֹת "אֵלּוּל", וְסוֹפֵי תְבוֹת 40, רִמְזוּ לְ-40
יוֹם שְׁמֵרָאשׁ חֲדָשׁ אֵלּוּל וְעַד יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁהֵם בְּבַחֲיִנַת מִקְוֵה
הַמִּטְהַר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים.

וְהִנֵּה בְּאַרְבָּעִים סָאָה יֵשׁ 960 לִוְגִים (תתק"ס), וּבִירוּשָׁלַיִם מִבְּאֵר פִּי בְרִיָּה
בְּטֵלָה בְּתַתְק"ס, (רִמְזוּ בְרִיָּה בְּמַלּוּי כָּזֶה: בֵּי"ת רִי"ש יו"ד ה"י עִם הָאוֹתִיוֹת שֶׁל הַמֵּילָה
בְּרִיָּה גִימַטְרִיָּא תתק"ס - [עִם הַכוֹלָל שְׁעוּלָה תתקס"א, וְעוֹד אִם נִכְתּוּב ה"א בְּמַלּוּי א' יַעֲלֶה לְסוֹף
948 עִם 11 אוֹתִיוֹת כּוֹלָל הַמַּלּוּי עוֹלָה 959, עִם הַמֵּילָה בְּרִיָּה עֲצֻמָּה עוֹלָה בְּסוֹף תתק"ס 960, וְאִם
נִכְתּוּב בְּמַלּוּי ה"ה, יַעֲלֶה לְחֶשְׁבוֹן 952 עִם אוֹתִיוֹת הַמַּלּוּי בְּלִבְד שֶׁהֵם 7 עוֹלָה 959, עִם הַמֵּילָה בְּרִיָּה
עוֹלָה תתק"ס 960, מִכָּאֵן רוֹאִים שֶׁהֲרִמְזוּ הוּא רִמְזוּ נִכוּן שֶׁבְּכָל צוּרַת הַמַּלּוּאִים עוֹלָה סוֹף הַכֹּל
תתק"ס]). וְהַטַּעַם הוּא שְׁיִדּוּעַ שֶׁבְּטוּל הוּא בְּשָׂשִׁים, וּבְמַסְפֵּר תתק"ס יֵשׁ
ט"ז פְּעָמִים ט'.

וְהִנֵּה כָּל בְּרִיָּה מְרַכֶּבֶת מִד' יְסוּדוֹת אֵשׁ רוּחַ מִיַּם עֶפֶר, וְכָל יְסוּד כָּלוּל
מִכָּלָם הָרִי ד' פְּעָמִים ד' = ט"ז.

וְהִנֵּה כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא וּמִפְרִיד אֶת עֲצָמוֹ מִן הַקְּדָשָׁה, מִמְּשִׁיךְ אֶת
יְסוּדוֹתָיו לְטִמְאָה, וְלָכֵן כְּשֶׁחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה עָלָיו לְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֶל
הַקְּדָשָׁה, וְלִהְיוֹלֵד בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

וְעַל כֵּן הַמִּקְוֵה מְטַהֵר - כִּי אַרְבָּעִים סָאָה הֵם: תתק"ס לְגִזֵּן, וְעַל יְדֵי
שְׁטוּבָל בָּהּ, מִבְּטֵל אֶת הָעֵבֶר וְנַעֲשֶׂה בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

וְכֵן יְמֵי הַרְצוֹן - יְמֵי טְהָרָה, מֵרֵאשִׁי חֲדָשׁ אֵלּוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים,
מִסְפָּרָם תתק"ס שְׁעוֹת וְנַעֲשִׂים כְּמִקְוֵה טְהָרָה - לְבַטֵּל הַמְּצִיאוֹת
שֶׁל הָעֵבֶר, וְלִהְעֲשׂוֹת בְּרִיָּה חֲדָשָׁה. וְזֶה מְרַמְזוּ בְּדַבְרֵי הַתְּנָא הָאֱלֹהִי רַבִּי
עֲקִיבָא "אֲשַׁרִּיכֶם יִשְׂרָאֵל לְפָנַי מִי אֲתֵם מִטְהָרִים, וְיָמֵי מְטַהֵר אֲתֵכֶם -
אֲבִיכֶם שְׁבַשְׂמִים, שְׁנֵאמַר: "וְזִרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם",

ואומר: "מקנה ישראל ה'", מה מקנה מטהר את הטמאים בתתק"ס לגיו, אף הקדוש ברוד הוא מטהר את ישראל - בתתק"ס שעות של ימי הרחמים והרצון¹⁰¹.

ב. ועוד ענין מענין, שחדש תשרי עם הנקודות¹⁰² הוא גם כן מנין תתק"ס, והשעות שיש בחדש תשרי הם גם כן מנין תתק"ס.

ג. ועוד ענין, שסוף הפסוקים של "כתובים" הוא ז' אלפים תתק"ס.

ועוד ענין מענין הוא, שהמשנה כתבו לפני אלפים שנה, יוצא שנה היה בשנת ג' אלפים תתק"ס¹⁰³.

פָּרָק יג

בְּאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם תַּתְק"ס שָׁעוֹת נִשְׁלַם טְהַרֵּת הָאָדָם

א. הבן איש חי, בספרו בניהו בן יהודע על מסכת ערכין, רוצה להסביר מה העניין של יסורים תוך ארבעים יום או לאחר ארבעים יום. כי בארבעים יום יש תתק"ס שעות, ושעור מקנה טהרה הוא תתק"ס לגיו, ולכן בארבעים יום נשלם טהרת נפש האדם, שהם חודש אלו ועשרת ימי תשובה, וכן ימי השוכבי"ם, כמ"ש הרב נתן שפירא ז"ל, והטעם

טו. כל זה הובא בקצרה לעיל בשם הצדיקים זיע"א.

טז. כלומר: תשרי גימטריה 910 והנקודות הן: ... (חיריק, שוא, צירי) שכל נקודה נחשב לי', שהיא 10, סך הכל חמש נקודות = 50 ועוד 910 = תתק"ס.

יז. הובא לעיל דברי המגלה עמוקות זי"ע ש"מתניתין" גימטריא תתק"ס.

שְׁצָרִיד תתק"ס שְׁעוֹת לְטְהַרְת הַנֶּפֶשׁ, כִּי הָאָדָם בְּנוֹי מִד' יְסוּדוֹת הֵן מֵצֵד גּוֹפּוֹ הֵן מֵצֵד נֶפֶשׁוֹ, וְכֹל יְסוּד בְּנוֹי מֵאַרְבַּע, הֵרִי ט"ז יְסוּדוֹת.

ב. כַּאֲשֶׁר הָאָדָם חוּטָא – נִדְבָקִים בּו ט"ז כּוּחוֹת טְמֵאָה בְּט"ז יְסוּדוֹת, וְצָרִיד לְבַטֵּל ט"ז כּוּחוֹת טְמֵאָה אֵלּוּ בְּשֵׁשִׁים, כְּדִין אֶסּוֹר שְׁבַטֵּל בְּשֵׁשִׁים, וְלָכֵן צָרִיד לְתַת לְהֵם תתק"ס שְׁעוֹת, שְׁהֵם אַרְבָּעִים יוֹם בְּתִשְׁבּוּבָה, וַיְהִי כְּדִי לְבַטֵּל ט"ז כּוּחוֹת שֶׁל טְמֵאָה. אֵךְ אֵף עַל פִּי שְׁבַטֵּלִים ט"ז כּוּחוֹת טְמֵאָה בְּשֵׁשִׁים צָרִיד דְּבַר אֶחָד לְהַפְרִיד זְהֵמָה שְׁלֵהֵם מֵהַגּוּף וּמִן הַנֶּפֶשׁ, וְהֵינּוּ הַיְסוּרִים בְּהֵם נִפְרָדֶת זְהֵמָה שֶׁל ט"ז כּוּחוֹת טְמֵאָה מִנֶּפֶשׁ וּמִן הַגּוּף, צָרִיד שְׂאֵלּוֹ הַמ' יוֹם, שְׁהֵם שִׁיעוֹר טְהָרָה שֶׁל תתק"ס שְׁעוֹת, שְׁהֵם ט"ז פְּעָמִים שֵׁשִׁים, לֹא יַעֲבְרוּ בְּלֹא יְסוּרִין, שְׁהֵם הַמְּפָרִידִים הַזְהֵמָה שֶׁל כּוּחוֹת הַטְּמֵאָה הַדְּבוּקָה בְּאָדָם.

פֶּרֶק יד

**הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵג בְּקוֹל וּמְרַעֵשׁ הָעוֹלָם עַל שְׁמֻקְלִין
בְּטְבִילַת הַמְּקוּוֹה**

וְהַנְּנִי לְהַשִּׁיבְךָ עַל מַכְתָּבְךָ הַרְאִשׁוֹן בְּקַצּוֹר גְּדוֹל, עַל עֲנִינֵי טְהָרַת הַגּוּף וְהַנֶּפֶשׁ בְּמִקְנָה אַרְבָּעִים סָאָה, וּבְשׁוּרָה טוֹבָה הִיא לִי אֲשֶׁר תִּתְחַזַּק עֲצָמְךָ וְלֹא תִבְטֵל יוֹם אֶחָד מִטְבִּילָה בְּמִקְנָה, וְאִזּוּ יִיטֵב לְךָ

יח. וְאֶפְשֶׁר דְּלִפִּי זֶה מוּבָן דְּבָרֵי הַזְּהֵר הַקְדוּשׁ פְּרִשְׁת וַיִּקְהַל דִּישׁ וַתִּפְלָה מִמִּתְיָנָה 40 יוֹם כְּדִי שְׁתִּתְקַבֵּל, וְעַל פִּי זֶה נִהְיָ לְהַתְפַּלֵּל 40 יוֹם רְצוּף לְקַבֵּלֶת הַתְּפִלָּה, שְׁאַחַר 40 יוֹם נִשְׁלְמוּ תְקוּן הַתְּשׁוּבָה.

והאַרְכַּת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים אִם אַתְּ כָּל אֲמָרֵי תִצְפֹּן אֶתְךָ וּתְעַלֶּה מַעְלָה מַעְלָה עַל בְּמַתִּי הַהֲצִלְחָה וְכוּ', וְרֵאשִׁית חֲכָמַת הַתּוֹרָה וְיִרְאֵת ה' הַקּוֹדֶמֶת, לֵהִיּוֹת טְהוֹר וְנָקִי וְהִיא עַל יְדֵי טְבִילָה בַּמִּקְוָה מ' סָאָה, עַיִן בְּזוּהַר חֲדָשׁ וְהוֹבֵא דְבָרָיו בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים סִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, בְּמִשְׁנֵה (ראש השנה דף ט"ז ע"א) "וּבְחַג נְדוּנִין עַל הַמַּיִם", עַל שֶׁהֵם מְבִיזִים בְּנִטִּילַת יָדַיִם, וְעַל שֶׁהֵם מְזוֹלְזָלִים בַּמִּקְוָאוֹת וּבִטְהָרוֹת שֶׁהֵם מֵיִם, וְעַל כֵּן נְדוּנִין עַל הַמַּיִם הַאֲנָשִׁים שֶׁלֹּא טְבָלוּ אֶת עַצְמָם כָּל הַשָּׁנָה בַּמִּקְוָה מֵיִם, וּבִסְפָר אֶחָד כְּתַב קוֹל ה' עַל הַמַּיִם (תְּהִלִּים כט, ג) שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵג בְּקוֹל וּמְרַעֵשׂ הָעוֹלָם עַל הַמַּיִם שֶׁמְקַלְיֵן בְּנֵי אָדָם בְּטְבִילַת הַמִּקְוָה (אֲבָרָה עַל תְּהִלִּים, מֵאֲמָר מֵאִיר לְעוֹלָם - מִקְוָה יִשְׂרָאֵל כְּהִלְכָתָהּ).

פֶּרֶק טו

פְּרוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁקָּלוּ תַתְק"ס סְאִין

וּבִסְפָר הַמְּבִי"ט בֵּית אֱלֹקִים (שַׁעַר הַתְּפִילָה, פֶּרֶק י"א) כְּתַב, שֶׁהָאֲשׁוּל שֶׁלְקָחוּ הַמְּרַגְלִים הָיָה תַתְק"ס סְאִין, הָרִי שֶׁאֲפִילוּ פְרוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָיוּ בְּמִנְיֵן תַתְק"ס.

זֶה לְשׁוֹנוֹ: "גַּם בַּתְּפִלָּה שְׂאִין בֵּה דְבַר שֶׁל קְדוּשָׁה הַצְּרִיכָה רַבִּים, עִם כָּל זֶה יֵשׁ בֵּה מַעְלָה בַּהִיוֹתָהּ נֶאֱמָרַת בְּרַבִּים אוּ בְשַׁעָה שְׂרַבִּים מִתְּפִלָּים, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, מִפְּנֵי שֶׁאִינוּ דוֹמָה מוֹעֲטִים הַעוֹשִׂים אֶת הַמְצוּוֹה לְמַרְבִּים הַעוֹשִׂים אֶת הַמְצוּוֹה (תּוֹרַת כְּהִנִּים פ' בְּחֻקוֹתֵי), כִּי הִיא מִתְעַלֵּית יוֹתֵר הַרְבֵּה מִכְּפֵי הָעֶרְךָ לְכָל אֶחָד בַּהִיוֹתָהּ נַעֲשִׂית בַּחֲבוּרַת בְּנֵי אָדָם, כִּי אֲפִילוּ בַּדְּבָרִים הַגְּשָׁמִיִּים עוֹשָׂה אָדָם יוֹתֵר מִכְּפֵי הָעֶרְךָ

בְּהִשְׁתַּתְּפוּ עִם אַחֲרִים בְּמִלְאָכָה, וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּעֵינֵי הַמְּרַגְלִים בְּהִבְאֵת
הָאֲשָׁפוּל שֶׁהִבִּיאֻהוּ ח' בְּנֵי אָדָם, וּגְמִירֵי דְכָל טוֹנָא דְמִדְלֵי אֵינִישׁ
לְכַתְּפִיה וְאֵין אַחַר מְסִייעוֹ תִּלְתָּא דְטוֹעֵנִיהּ הוּא, כְּשִׁמְטְעִינוּ אַחַר,
וּבְאֲבְנֵי יְרֵדֵן, שְׁכַל אֶחָד הִיָּה מְגַבִּיָּה עַל כְּתָפוֹ שֶׁעָרוּ כָּל אֶחָד מֵהֵן מ'
סָאָה, וּמִכָּאן נִחְשַׁב לְאֲשָׁפוּל כַּמָּה הִיָּה בּוֹ, שֶׁשְׁמוֹנֶה אֲנָשִׁים הָיוּ
מְסִייעִים זֶה אֶת זֶה, כְּשִׁמְרִימִים אוֹתָם עַל כְּתָפָם, אִם כֵּן הִיָּה מְשַׁקְלוֹ
שֶׁל אֲשָׁפוּל תַּתְּק"ס סָאִין, ק"כ לְכָל אֶחָדֵינָא, שֶׁהָיוּ שְׁנֵי שְׁלִישִׁים יוֹתֵר
מִמִּשׁוֹי אָדָם שֶׁאֵין אֶחָד מְגַבִּיָּה עַל כְּתָפוֹ, כְּאֲבְנֵי יְרֵדֵן. וְאִם כֵּן כָּל שְׁכּוֹן
בְּדִבְרֵים הָאֱלֹקִיִּים, שֶׁמִּתְעַלֶּה יוֹתֵר עֵינָיו הַמִּצְוָה בְּהִתְאַחַד בָּהּ כַּמָּה בְּנֵי
אָדָם מִכְּפֵי הָעָרֹד לְכָל אֶחָד וְאֶחָד."

פֶּרֶק טז

תַּתְּק"ס - שֵׁם ע"ב - "הוּיָה, עוֹלָה תַּתְּק"ס."

וּבִסְפָר צְדָקַת הַצְּדִיק - יַחַס הַגָּאוֹן מְוִילָנָא וְחוּגוֹ כְּלָפֵי הַשְּׁבַתָּאוֹת
כְּתַב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ (הַשְּׁנוּהַ כְּתַבֵּי הַגְּרַמ"מ ז"ל הָעֵרָה 79, ח"א עמ' שיט):

יט. בְּאוּר: כָּל אֶחָד כְּאֲשֶׁר מְרִים יַחַד עִם חֲבֵרוֹ מְרִים כְּפוּל שְׁלֹשׁ מְאֻשָּׁר אֶחָד
לְבַד, וְאֶחָד לְבַד יְכוּל לְהָרִים 40 סָאָה, כְּדִמְצִינוּ בְּאֲבְנֵי יְרֵדֵן, אִם כֵּן כָּאֵן בְּסִיּוּעַ
הַשְּׁנִי, כָּל אֶחָד הָרִים מְשַׁקֵּל 120 (120=3×40), כְּפוּל 8 אִישׁ = (960=120×8), תַּתְּק"ס.
וּמִדְבְּרִיו מְבַאֵר, שֶׁהַלּוּמְדִים יַחַד כַּחַם מְכַפֵּל לְפָחוֹת מְשַׁלֵּשׁ, וּמִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה,
וְעוֹד בְּעֶשְׂרֵה הַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה וְכָל דְּנוֹתָנִים מְשַׁמִּים נוֹתָנִים בְּאֶלֶף (זוּהַר וַיֵּצֵא), זֹאת
אוֹמֶרֶת בְּכָל 10 יְהוּדִים שְׁלוּמְדִים, יֵשׁ כּוֹחַ לְכָל אֶחָד כְּמוֹ 3000 אֲלָפִים יְהוּדִים,
וְזֶהוּ תְּקוּן לְחֻטָּא הָעֶגְלָה כְּמִנְיָן 3000 אִישׁ שֶׁנִּפְּלוּ בְּחֻטָּא הָעֶגְלָה. (שְׁמוֹת פֶּרֶק לֵב כַּח)
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לֵוִי כְּדַבַּר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כְּשִׁלְשַׁת אֲלָפֵי אִישׁ. וּבְרִשׁ"י

וזה סוד ט' אותיות דשם ב"ן (שם בן מכיל 9 אותיות: יוד הה ון הה), וכל האורת (1) הן תתק"ס כמנזן ב"ן עם נקודת הדעת'. על דרך חשוב 'נקודת הדעת' ראה שם עמוד רפ: "נקודת הדעת, דהיגנו חל"ם צר"י קמ"ץ צר"י, והיגנו חל"ם נקודה אחת היא עשרה, צר"י ב' נקודות הוא עשרים, הרי שלשים, קמ"ץ נקודה וקו הוא י"ו, הרי מ"ו, צר"י ב' נקודות, הרי ס"ו". אך גם אחרי מקבילה מסבירה זאת אינני יודע איך שם ב"ן עם נקודת הדעת עולה תתק"ס¹. בכתבי האר"י מצינו תתק"ס (960) שמתקבל משם של ע"ב (יוד הי ויו הי) כאשר מכפילים כל אות, כשהיא מובאת, בזו שאחריה, ומחברים את הסכומים: יוד × הי, + הי × ויו, + ויו × הי. כלומר: $20 \times 15 + 15 \times 22 + 22 \times 15 = 960$. ראה לקוטי כתובים (בהמשך הספר הלוריאני לקוטי תורה, וילנא תר"מ, הדפסה חוזרת ירושלים תשל"ב, תהלים יט, ת, דף קכו ע"א).

פָּרָק י"ז

ולאחר שבארנו באר היטב גדל ומעלת מנזן תתק"ס, מתבאר היטב שהזכות שזכינו משמים, שמנזן הקונטרסים הוא גם כן תתק"ס

(במדבר פרק יט פסוק כב) עץ ארז ואזוב ושני תולעת - ג' מינין הללו כנגד שלשת אלפי איש שנפלו בעגל וארז הוא הגבוה מכל האילנות ואזוב נמוך מכלם סימן שהגבוה שנתגאה וחסא, ישפיל את עצמו כאזוב ותולעת ויתכפר לו.

כ. אפשר לישב, דהאות ו' מרמו לדעת, וכאשר מנקדת בנקדת הדעת כלומר בקמץ, אז הקמץ עולה לשש עשרה והו' עצמו כלול מעשר, הרי ששים, ובהכפאה שנה $16 \times 60 =$ תתק"ס.

- אינו בכדי. וזהו ודאי מרמז שהלומד את הקונטרסים האלו, הרי עלתה לו טבילה, שהרי במקנה גם כן יש תתק"ס לגיו, וכל קונטרס מאלו הקונטרסים הרי הוא כמו לוג מהתתק"ס לגיו שבמקנה, ומטהר את האדם, ומזככו עד שיזכה לגאולה האמתית במהרה בימינו אמן.

וכידוע שהזהר הקדוש מטהר את לומדיו כטהרת מקנה ומזכך הנשמה, וממש משמים פיונו למספר זה לרמז על הכח המיוחד של לימוד הזהר הקדוש.

וכבר אמר רבי פנחס מקאריץ זי"ע (אמרי פנחס השלם דף קס"ד): קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקנה אינם רוצים ללמד זה, ואני אומר להם אדרבא, על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבל על השבת, כי מה צריך מקנה גדולה מקדשת יום טוב. [הבנת דבריו: פשאין לכם מקנה צריכים אתם להטהר בקדשת הזהר].

אמרו חז"ל (ברכות דף טו ב): ואמר רבי חמא ברבי חנינא, למה נסמכו (דף יז) אהלים לנחלים? דכתיב, (במדבר כד) "כנחלים נטיו, כגנת עלי נהר, כאהלים נטע" וגו'. לומר לך, מה נחלים מעלים את האדם מטמאה לטהרה. אף אהלים מעלים את האדם מכף חובה לכף זכות. ובענף יוסף על עין יעקב (בשם מעין הברכות) פירש: עוד יש לומר על פי דברי הנביא (ישעיה פרק א יז) "רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע". וענן הרחיצה לכבות עברה רק על ידי תורה וכאמרם ז"ל תורה מכבה עברה ואין מצוה מכבה וכו'. וענן מכבה שלא ישאר שום רושם חטא כלל, כי יש תקוני תשובה שזדונות נעשות לו כשגגות, אולם על ידי לימוד תורה לשמה ברחימו נעשית זכיות, וכמו השב מאהבה וכו', ונהפך עברה עצמה למצוה וזכיות, וקטגור נעשה סגור וזה מאמרם: מה נחלים מעלים את האדם מטמאה לטהרה. הינו הטמא

נִהְפֵּד לְטָהוֹר, אָף אֱהָלִים הִיא הַתּוֹרָה מְעַלִּים אֶת הָאָדָם מִכֶּפֶף חוּבָה לְכַף זְכוּת, הֵינּוּ חוּבוֹתָיו מִתְהַפְּכִים לְזְכוּיוֹת, וּמִרְשָׁע נַעֲשֶׂה צְדִיק. דְּמִיּוֹן מִטָּמֵא לְטָהוֹר. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וּבִיפָּה עֵינַיִם כָּאֵן מִצִּיּוֹן לְמִדְרַשׁ רַבָּה שִׁיר הַשִּׁירִים (פְּרָשָׁה א פְּסָקָה יט ג):
 דָּבָר אַחֵר, "כִּי טוֹבִים דּוֹדֶיךָ מִיּוֹן", נִמְשְׁלוּ דְבָרֵי תּוֹרָה בְּמִים בְּיַיִן בְּשִׁמּוֹן בְּדִבְכָשׁ וְחִלְבַּב בְּמִים (יְשַׁעְיָה נה) "הוּי כָּל צִמָּא לְכוּ לְמִים" מֵה מִים מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ דְּכַתִּיב "לְרוֹקַע הָאֶרֶץ עַל הַמַּיִם" כֶּךָ תּוֹרָה מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ שְׁנֶאֱמַר (אִיּוֹב י"א) "אֲרוּכָה מֵאֶרֶץ מִדְּבָר" מֵה מִים חַיִּים לְעוֹלָם שְׁנֶאֱמַר (שִׁיר ד) "מִעַיִן גַּנָּיִם בְּאֵר מַיִם חַיִּים" כֶּךָ תּוֹרָה חַיִּים לְעוֹלָם שְׁנֶאֱמַר (מִשְׁלֵי ד) "כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצָאֵיהֶם" וְכַתִּיב (יְשַׁעְיָה נה) "לְכוּ שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ" ... מֵה הַמַּיִם מְטַהְרִים אֶת הָאָדָם מִטָּמְאָה שְׁנֶאֱמַר (יִחְזְקֵאל לו) "וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטַהֲרֶתֶם" כֶּךָ תּוֹרָה מְטַהֶרֶת הַטָּמֵא מִטָּמְאָתוֹ שְׁנֶאֱמַר (תְּהִלִּים יב) אֲמַרְתָּ ה' אֲמַרְתָּ טְהוֹרוֹת וּמֵה הַמַּיִם מְטַהְרִים הַגּוֹף וְכִי שְׁנֶאֱמַר (וַיִּקְרָא יז) "וְרַחֵץ אֶת בְּשָׂרוֹ בְּמִים" כֶּךָ תּוֹרָה

כא. בּוֹדָאֵי כְּאֶשֶׁר הַתּוֹרָה מְחַיֶּבֶת טְהָרַת מְקוּהָ אִזּוּ מְכָרַח מְקוּהָ לְדִינֵי טְמָאָה וְטַהֲרָה, אִךְ לְעַנְיֵן טְהָרַת הַגּוֹף וְהַנֶּרֶץ "מִזְהֶמֶת הַעֲבֻרוֹת זֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְמִסְכַּת בְּרָכוֹת (דף כ"ב א'): תִּנְיָא רַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּתִירָא הִיָּה אוֹמֵר אֵין דְּבָרֵי תּוֹרָה מְקַבְּלִין טְמָאָה מִעֲשֶׂה בְּתַלְמִיד אֶחָד שֶׁהִיָּה מְגַמְגֵּם לְמַעְלָה מִרַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּתִירָא אָמַר לִיהָ בְּנֵי פְתַח פִּיד וַיֵּאִירוּ דְּבָרֵיךָ שְׂאִין דְּבָרֵי תּוֹרָה מְקַבְּלִין טְמָאָה, שְׁנֶאֱמַר: "הֲלֹא כֹה דְּבָרֵי כְּאֵשׁ נָאֵם ה'" מֵה אֵשׁ אֵינוּ מְקַבֵּל טְמָאָה אִף דְּבָרֵי תּוֹרָה אֵינוּ מְקַבְּלִין טְמָאָה. וּבְמַהֲרָש"א שֵׁם כְּתִב: שֶׁהַתּוֹרָה הִיא כְּתוּבָה לְפָנֵי הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ בְּאֵשׁ שְׁחוּרָה עַל גְּבֵי אֵשׁ לְבָנָה, וְכָל אוֹתִיוֹת שְׁלָהּ הֵם שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין מְקַבְּלִין טְמָאָה כְּאֵשׁ הַזֶּה, עַכְ"ד. וּבְתוֹסְפוֹת ב"ק (פ"ב ע"ב), דְּבוּר הַמִּתְחִיל "אֵתָא" פְּסָקוּ כְּרַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּתִירָא. וּבְעַנְיֵן יוֹסֵף עַל עֵין יַעֲקֹב פִּרְשׁ אֶת דְּבָרֵי רִש"י בְּבְרָכוֹת, שְׂאוֹתוֹ תַלְמִיד הִיָּה צְרִיךְ כְּפָרָה, וְעַל זֶה אָמַר

מִטְהַרֵּת הַגּוֹף שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים קיט) צְרוּפָה אִמְרַתְךָ מְאֹד וּמָה מֵיָם מְכֹסִים
 עָרוֹתָיו שֶׁל יָם שְׁנֵאָמַר (ישעיה יא) "כַּמַּיִם לַיָּם מְכֹסִים", כִּי תוֹרָה מְכֹסִים
 עָרוֹתָיו שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁנֵאָמַר (משלי י) "וְעַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶהְבֶּה", עַד
 כֵּאֵן, עַיִן שָׁם.

וּמִכָּל הַנֶּאֱמָר כֵּאֵן נִרְאֶה עַד כִּמָּה גְּדֻלָּה מַעֲלַת לַמּוֹד הַתּוֹרָה, וּכְכֹל
 שֶׁהַתּוֹרָה יוֹתֵר פְּנִימִית כִּי מִטְהַר יוֹתֵר אֶת פְּנִימִיּוֹת חֻלְקֵי
 הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ, וְזֶה הוֹפֵךְ אֶת הַזְּדוֹנוֹת לְזִכִּיּוֹת, שֶׁכָּכֵל שֶׁהַלְמוּד יוֹתֵר
 עֲמוּק וּפְנִימִי כִּי מִטְהַר רְבָדִים יוֹתֵר עֲמוּקִים וּפְנִימִים מִחֻלְקֵי הַנִּשְׁמָה,
 וְהַכֹּל נִטְהַר וְעוֹלָה לְזִכִּיּוֹת, לְכִי חוֹבָה עַל הָאָדָם לְעַסֵּק בְּכֹל חֻלְקֵי
 הַפֶּרֶד"ס כְּדֵי לְטַהֵר אֶת חֻלְקֵי נִשְׁמָתוֹ. וּבַפֶּרֶט בְּסוֹף יוֹמֵיָא שְׂאֵז הַסְטְרָא
 אַחֲרָא מוֹצִיא אֶת כָּל הַנִּשְׁקָ שְׁלוֹ, שְׂזָה שַׁעַר הַחֲמֻשִּׁים שֶׁל הַטְּמָאָה, אֲזַ
 צְרִיךְ לְהוֹצִיא כְּנִגְדּוֹ אֶת נִשְׁקַת הַתּוֹרָה בְּשַׁעַר הַחֲמֻשִּׁים שֶׁל קְדוּשָׁה. וְזֶהוּ
 לַמּוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וְלַמּוֹד הַסּוּד. וְעוֹד שֶׁלְמוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הוּא
 לַמּוֹד תּוֹרָה לְשִׁמָּה, וּמִמִּילָא נְהַפְכִים כָּל הַעֲוֹנוֹת וְהַזְּדוֹנוֹת עִם שְׂרִשְׁיָהֶם
 הַעֲמֻקִּים (רַחֲמָנָא לִיצְלוּ), לְזִכִּיּוֹת.

עֲתָה מוֹבֵן כִּמָּה נַחוּץ וּמְכַרַח לַמּוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ דְּוָקָא עֲתָה בְּדוֹר
 הַאַחֲרוֹן, כְּדֵי לְטַהֵר בְּקִלּוֹת וּבְרַחֲמִים לְלֵא יְסוּרִים, וְכֵאֲשֶׁר כָּל
 יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה בְּלַמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מִיַּד מִתְהַפֵּךְ כָּל פְּנִימִיּוֹתָם לְזִכּוֹת
 וְטְהָרָה, וְאֵין עֲוֹנוֹת, וּמִיַּד מְגִיעַ מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ בְּרַחֲמִים. – וְזֶה הַנִּלְמַד
 דְּגַמַּת תַּתְק"ס שֶׁל טְהַרְתָּ הַמְּקוּהָ כֵּן כֵּאֵן מִמֶּשׁ לַמּוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ
 בְּתַתְק"ס חֻלְקִים יַחַד כָּל שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל בְּדוּקָא, שֶׁהַאֲחָדוֹת גּוֹרֵם

לו רבי יהודה בן בתירא דאדרבה ברית הלשון מכפר על ברית המעור, ובלימוד
 דברי תורה יתקן הפגם. וזוהי כוננת רבי פנחס מקאריץ זי"ע שלמווד הזוהר הוא
 מטהר כמקוה לענין גופו ונרנח"י שלו (אף לא לדיני טומאה וטהרה - מאורות הזוהר).

להשראת השכינה הקדושה ומטהר ומזכך את ישראל ללא יסורים
ונגאלים ברחמים.

ונסיים במעשה עם המקבל האלוקי רבי מרדכי שרעבי זכותו יגן
עלינו אמן, שפעם אחת בא לפניו יהודי פשוט ותנה לפניו
דאגתו שאינו יכול ללמוד ולא מבין גמרא, ואין לו חשק לכך, ומי יעזר
לו, אמר לו הרב שרעבי זצ"ל, שילמד תהלים ויקרא הרבה זוהר, וסוף
מעשה שמיהודי פשוט זה נעשה בעל השגה ובעל רוח הקדש. והכל
בזכות למוד הרבה זוהר – כמו שאמר האריז"ל לרבי אברהם,
שלהשגה ילמד הרבה זוהר, כ-50-40 דפים ליום, ורק החדוש פאן
שאפילו ליהודי פשוט הועיל וזכה לרוח הקדש.

פֶּרֶק יח

הרבי שמעון בר יוחאי - צדיק יסוד עולם

בזוהר חדש (נרא ל"ג ע"א): "ואברהם היה יהיה", יהיה בגימטריא שלשים.
זמנא חד נפיק ר' שמעון, וחמא עלמא דחשיד ואפיל,
ואסתתם גהוריה. אמר ליה לרבי אלעזר בריה, תא ונחזי מה בעא
קודשא בריך הוא. אזלו, ואשכחו חד מלאכא, דדמי לטורא רברבא,
ואפיק תלתין שלהובין דנורא מפומיה.

[**ואברהם היה יהיה**] (בראשית יח) - יהיה בגימטריא שלשים. יום אחד יצא
רבי שמעון וראה עולם חשוך ואפל, ונסתתם אורו. אמר לו רבי אלעזר בנו,
בא ונראה מה רוצה הקדוש ברוך הוא. הלכו ומצאו מלאך אחד שדומה
להר גדול, ומוציא שלהבות אש מפיו].

אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, מָה אַתָּה בְּעֵי לְמִיעַבַּד, אָמַר לִיה בְּעֵינָא לְמַחְרַבִּיה לְעֶלְמָא, בְּגִין דְּלֹא שְׂכִיחֵי תְּלַתִּין זַפְאִין בְּדָרָא. דְּהֵכִי גָזַר קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא עַל אַבְרָהָם, "וְאַבְרָהָם הִיָּה יְהִיָּה", יְהִיָּה בְּגִימְטְרִיָּה תְּלַתִּין הוּוּ. אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּמָטוּ מִינְךָ זִיל קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא וְאִימָא לִיה, בַּר יוֹחָאִי שְׂכִיחַ בְּעֶלְמָא.

[אמר לו רבי שמעון, מה אתה רוצה לעשות? אמר לו, אני רוצה להחריב את העולם משום שלא מצויים שלשים צדיקים בדור, שכן אמר הקדוש ברוך הוא על אברהם, ואברהם היה יהיה, יהיה בגימטריא שלשים הם. אמר לו רבי שמעון, בבקשה ממך, לך לפני הקדוש ברוך הוא ואמר לו: בר יוחאי מצוי בעולם].

אָזַל הֵהוּא מִלְּאֲכָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא, אָמַר לִיה, מֵאֲרִי עֶלְמָא גְּלִי קָמְךָ מַה דְּאָמַר לִי בַר יוֹחָאִי, אָמַר לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא, זִיל אַחַרְבִּיה לְעֶלְמָא, וְלֹא תִשְׁגַּח בִּיה בְּבַר יוֹחָאִי.

[הלך המלאך ההוא לפני הקדוש ברוך הוא. אמר לו: רבון העולם, גלוי לפניך מה שאמר לי בר יוחאי, אמר לו הקדוש ברוך הוא: לך תחריב את העולם ואל תשגיח בבר יוחאי].

כַּד אָתָּא, חֲזַיָּיה רַבִּי שְׁמַעוֹן לְמִלְּאֲכָא, אָמַר לִיה אִי לֹא תִיזַל, גְּזַרְנָא עֶלְךָ דְּלֹא תִיעוּל לְשִׁמְיָא, וְתִהְוִי בְּאַתֵּר דְּעִזָּא וְעִזָּא"ל. וְכַד תִּיעוּל קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא אִימָא לִיה, וְאִי לִית תְּלַתִּין זַפְאִין בְּעֶלְמָא, לִיהוּוֹן עֲשָׂרִים. דְּהֵכִי כְּתִיב "לֹא אֶעֱשֶׂה בְּעַבּוּר הָעֲשָׂרִים". וְאִי לִית עֲשָׂרִים, לְהוּוּ עֲשָׂרָה, וְאַחַר כֵּךְ כְּתִיב, "לֹא אֶשְׁחִית בְּעַבּוּר הָעֲשָׂרָה". אִי לִית עֲשָׂרָה לְהוּוֹן תְּרִין, דְּאִינוּן אָנָּא וּבְרִי, דְּהֵכִי כְּתִיב, (דְּבָרִים יט טו) "עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים יְקוּם דְּבַר", וְאִין דְּבַר אֱלֹא עוֹלָם, דְּכְתִיב (תְּהִלִּים לג ו) "בְּדַבַּר ה' שְׁמַיִם נִעֲשׂוּ" וכו'. וְאִי לִית תְּרִין, הָא אִית חַד, וְאָנָּא הוּא, דְּכְתִיב (משלי י כה) "וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם". בִּיה שַׁעְתָּא נִפְקָא מִן שְׁמִיָּא וְאָמַר,

זכאה חולקך רבי שמעון, דקודשא בריך הוא גזר לעילא, ואת מבטל לתתא, בודאי עלך אתמר (תהלים קמה יט) "רצון יראיו יעשה".

[כשָׂבָא, רָאָה רבי שמעון את המלאך. אמר לו: אם לא תלה, גוזרני עליך שלא תכנס לשמים, ותהיה במקום של עזא ועזאל. וכשתכנס לפני הקדוש ברוך הוא, אמר לו, ואם אין שלשים צדיקים בעולם, אז שיהיו עשרים, שהרי כתוב "לא אעשה בעבור העשרים". ואם אין עשרים, שיהיו עשרה, ואחר כך כתוב "לא אשחית בעבור העשרה". אם אין עשרה - שיהיו שנים, שהם אני ובני, שְׁכָךְ כְּתוּב (דברים יט) "על פי שנים עדים יקום דבר", ואין דבר אלא עולם, שְׁכָתוּב (תהלים לג) "בדבר ה' שמים נעשו" וכו'. ואם אין שנים - הרי יש אחד, ואני הוא, שְׁכָתוּב (משלי י) "יצדיק יסוד עולם". באותה שעה יצא קול מן השמים ואמר: אשרי חלקך, רבי שמעון, שהקדוש ברוך הוא גוזר למעלה, ואתה מבטל למטה. בודאי עליך כתוב (תהלים קמה) "רצון יראיו יעשה". (ועין בבאור מתוק מדבש שם, ובאור החיים הקדוש בראשית י"ח ל"א).]

פרק יט

הזוכה והמזכה את הרבים, כל העולם לא נברא אלא בשבלי

הג'ר"א במשלי (יב, טז) מבאר, גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומזכיח את חברו. אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לזכות ממנו את חלק הגיהנום שלו (וכן מפורש בזה"ק, ובקדושת לוי מסביר באריכות דברי הזוה"ק). במשנה אבות (פרק ה) איתא: "כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו". ובמאירי (יומא דף פז עמוד א): "וכל המזכה את הרבים אין חטא בא לידו - שלא ירד הוא לגהנום ותלמידיו נוחלינו גו עדן שנאמר "כי לא תעזוב

נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת". ובספר כלבו (סימן טו) כתב: "ואשרי הזוכה והמוזכה את הרבים, וכל העולם לא נברא אלא בשבלו".

ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה..." ולקרב הגאולה - הנך יכול לחלק ספר "ערפה של שעה", המעודד ומעורר ללמוד זוהר הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב. - ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, פי כל הלומד שעה זוהר הקדוש בשבת עולה לו למאה מליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חיינו [ימי שנותינו בהם שבעים שנה] תגיע ל-640 מליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור למנוי יהודים שילמדו בזוהר הקדוש תגיע לסכום אגדי של מליארדי שנים תורה (שנות תורה).

ובזוהר הקדוש (פרשת וצא קס"א) כתוב, שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שררה, אתה מכפיל כל מנוי יהודים באלף. תגיע למספר שקשה מאד לחשב 6 זיליון ו-400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיוקפו לזכותך בודאות!!! - חזינו השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלומד בספר הזוהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבזות חילים לקודשא בריך הוא ואוריתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

ובזכות לומדי הזוהר הקדוש יתקיים בנו הפתוב (שמות פרק טו פ' טז-יח) "תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית, תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכוון לשבתך פעלת ה' מקדש אד-ני כוננו ידך, ה' ימלך לעלם ועד", בב"א.

והלוואי שנזכה בשבוע הזה, פרשה זו, בה התחילה גאלת מצרים
 כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ונזכה כלנו יחד
 לגאלה השלימה במהרה בימינו אמן.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן: ימלוך ה' לעולם אמן ואמן:

פרק ב'

מדוע הגלות מתארכת והצרות מתרבות?

הזמן הולך ואוזל... ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים
 ומסתיימים עוברים, חולפים ביעף... מוסיפים לעצמם מאות
 שנים של תורה הנלמדת בישיבות הקדושות ש"ס ופוסקים, תלמוד
 בבלי ומפרשים, אין לנו השגות בחשבונות שמים, ואין לנו צל צלו של
 משג בהנהגת קודשא בריך הוא, ובכל זאת הזמן תובע: מחלות, עני,
 תאונות, שרפות, קאסמים, עצירת גשמים, איום גרעיני, רח"ל.

אנא אנו באים?! נחפשה דרכינו ונחקורה, על מה ולמה כל יום שעובר
 גרוע מחברתו? מדוע התורה הנלמדת, כביכול, אינה מגינה
 ומצילה מכל הפגעים הרעים? איך זה שהשכינה בוכה ומייללת
 והגאולה לא מגיעה?

כב. מכתב:

בס"ד, לכבוד כ"ק האדמו"ר מהאלמין הרה"ג הרב גרוס שליט"א

ראיתי את העלונים על הזוהר הקדוש שכתבדו פתב, ורציתי להאיר על דבריו
 על מה ששמעתי בשם הרה"ג מרן ראש הישיבות הצדיק הרב אלעזר מנחם שך

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זי"ע (תיקוני זוהר, תיקון מג): **"וְעוֹד מִי שְׁגוֹרִם שְׁתַּסְתַּלַּק הַקְּבֵלָה וְהַחֲכֵמָה** (זוהר, פנימיות התורה). - **מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגוֹרִם שְׁלֵא יִשְׁתַּדְּלוּ בָּהּ, וְאֹמֵר שְׂאִין אֵלֵא פֶשֶׁט בַּתּוֹרָה וּבִגְמָרָא** (לומדים רק פשט התורה והגמרא כל היום, והמבין יבין...), **בְּדָאֵי הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּיִם מֵהֵהוּא נְהַר וּמֵהֵהוּא גֵן אֹזִי וְאֲבוּי לֹו טוֹב שְׁלֵא נִבְרָא בְּעוֹלָם, וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְשְׁבַעַל פֶּה וְנַחֲשֵׁב לֹו כְּאִילוּ הַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתַהוּ וְבַהוּ, וְגוֹרִם עֲנִיּוֹת בְּעוֹלָם וְאַרְךָ הַגְּלוּתֵי!!".** - **וְכֵן כּוֹתֵב הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ** (תיקוני זוהר, תיקון ל): **"אֹזִי לְאַלְהָ שְׁעוֹבְדִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּיוֹבֵשׁ, וְלֹא מוֹשְׁתַּדְּלִים בְּלִימוּד חֲכֵמַת הַקְּבֵלָה, אֲבוּי לָהֶם שְׁגוֹרְמִים עֲנִיּוֹת וְחֵרֵב וּבִזָּה (מַלְחָמוֹת) וְהֵרַג וְאַבְדוֹ בְּעוֹלָם, וּמִסְלָקִים אֶת רוּחַ הַמְּשִׁיחַ".**

כְּדֵי לְהַיַּצֵּל מִכָּל הַפְּרָעוּנוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת וּבָאוֹת וְלִזְכּוֹת לְגֵאוּלָּה הַשְּׁלָמָה יֵשׁ צוֹרֵךְ בְּלִימוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

וְכֵאֵן עֲבוּדְתוֹ שֶׁל הַזְּקֵן וְהַכְּסִיל הַיַּצֵּר הַרַע הַמַּצֵּר צְעָדֵינוּ וּמְשִׁים כָּל כַּחוֹתָיו לְכָל נִזְכָּה לְגֵאוּלָּה הַשְּׁלָמָה, הוּא מְכִין טַעֲנוּתָיו בְּטוֹב טַעַם כְּדֵי שְׁלֵא נִזְכָּה לְבִיאַת הַמְּשִׁיחַ, וְהוּא כְּנַחֲשׁ עֲרֻמוּמִי, מְבִין שְׁכַאֲשֵׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִדְבְּקוּ בַּתּוֹרָתוֹ שֶׁל הַרְשָׁב"י הוּא יִקְבֵּל אֶת סוּפוֹ, וְעַל כֵּן

יצ"ל, **שֶׁהַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ הֵגוּ עַל יְהוּדֵי סַפְרֵד וְהַמִּזְרַח בְּזִמְנֵי מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנַיָּה, כִּיֵּן שִׁיְהוּדִים אֵלֹו. בְּעֵלֵי בַיִת וְעַמּוּד בַיִת יִשְׂרָאֵל הָיוּ רִגְלִים בְּקַרְיָאָה וּבְגֵרְסַת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם. וְכֵן בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לֹא הִלְכוּ לְבֵיתֵם לַעֲשׂוֹת הַבְּדִלָּה, אֵלֵא הָיוּ מִמְתִּינִים כְּשַׁעֲתִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְלוֹמְדִים אֶת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ. וְלָכֵן הִיטְלָר וְהַגְּרַמְנִים יִמְשׁוּ לֹא יִכְלוּ לְגַעַת בְּהֶם לְרַעָה. - וְכֵן רְאִיתִי כְּתוּב בְּסַפֵּר (עֲלִינוּ לְשַׁבַּח), שֶׁגַם מֵה שֶׁהֵגוּ עֲלֵיהֶם הָיָה, שְׁלֵא דְבָרוּ כָּלָל שׁוּם שִׁיחַת חֲלִין בְּבֵית הַכְּנֶסֶת.**

ע"ה יַעֲקֹב שְׁבַח

בעמח"ס "תורת הנפש" (בתורה ובחז"ל על פסיכולוגיה יהודית)

חוזר ומבהיר, אסור ללמוד זוהר לפני שמסיימים ש"ס ופוסקים, קודם ימלא פרסו בש"ס ובפוסקים ורק אח"כ יפנה ללמוד פנימיות התורה.

כתוב בספר הקנה הקדוש, אפשר לאדם שיהיה בקי בש"ס ופוסקים ובאותו זמן עם הארץ גמור! – כיצד?

כדי ללמוד ש"ס ופוסקים מעיד הרמב"ם זי"ע, כי 300 שנות לימוד לא יספיקו לאדם, ועל זה נאמר לא עליך המלאכה לגמור! וכבר ענה הבבא סאלי הקדוש "קדם ילמד קבלה וזהר ורק אז ש"ס ופוסקים" (בתשובתו לרב מרדכי אלהו צ"ל).

וכן כתב הגאון הקדוש הגר"א מוילנא: "יתחיל בסוד קודם, כי בלי הסוד אי אפשר לדעת את הפשט" (סדור הגר"א).

וכן כתב רבנו חיים ויטל הקדוש תלמידו של האר"י הקדוש (הקדמה לעץ החיים) כי קדם ילמד זהר וקבלה כי גמרא בלי זהר וקבלה בעיורר המגושש בקיר.

וכן כתב האר"י אש"ל (הקדמה לפנים מסבירות), וכתב המהר"ן (שיחות הר"ן), אינו הדבר נכון כי אלו ספרי חכמה, וההפך הוא הנכון, כי חובה בדורות האחרונים להחזיק וללמוד חכמה זאת (זוהר וקבלה).

וכן כתב מרו החיד"א זי"ע (מורה באצבע להחיד"א אות מ'): "תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקוני זוהר בכל יום".

כבר כתב החפץ חיים זי"ע שחובה על הבחורים ללמוד זוהר פרשת השבוע כל שבת, ועוד אמר, שלפנים כל יהודי אפילו הפשוט ביותר היה מאמין בלב שלם בדברי הזוהר הקדוש ומתמלא יראת שמים, ומקים דברי הזוהר הקדוש באמונה ובתמימות, ולא היה צורך עוד להסביר ולשכנע אותו.

וכן הנוצר חסד הקדוש [קאמארנא] למד זוהר עם ילדים בני 9 פנגד המינות!

וְכֵן כָּתַב הַבַּיִת חַי הַקְּדוֹשׁ זִ"ע (הקדמה לספר בְּנֵהוּ): "קִיִּימוּ וְקָבְלוּ הַיְהוּדִים קֹהֵל עַדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִימוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתִּיקוּנִים וְהַזוּהַר יַחֲדָי וְרַבִּים מִנְעַר וְעַד זְקוֹ".

כּוֹתֵב רַבְּנוּ הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ (ספר עץ חיים, למהרח"ו הקדוש), וְכֵן כּוֹתֵב הַרַמ"ק הַקְּדוֹשׁ זִ"ע (פְּרָדֵס רַמוּנִים), כִּי הַנְּשֻׁמוֹת בְּדוּר הַזֶּה הֵן מִבְּחִינַת הַנְּשֻׁמוֹת הַנְּמוּכּוֹת בְּיוֹתֵר בְּכָל הַדּוֹרוֹת (עֵקֶבְתָּא דְּמִשְׁחָא), וְעַל כֵּן אֵין לְנְשֻׁמוֹת בְּדוּר הַזֶּה תִּיקוּן אֲמִתִּי אֲלֵא עַל יְדֵי אֹזֵר הַזוּהַר בְּלִבָּד, כִּי יְדוּעַ כִּי הַכְּלִים וְהָאֲזוּרוֹת יִרְדוּ בְּסֻדְרָה הַפּוּדָה זֶה מִזֶּה, וְלֹא כִּאֵן הַמְּקוֹם לְהָאֲרִיךְ (זוהר בעל הַסֵּלֶם, פְּתִיחַת לַחֲכֵמַת הַקְּבֵלָה כד, שְׁעָרֵי אוֹרָה ר' יוֹסֵף גִּיקְטִילֵיא זִ"ע).

כְּתוּב בְּגִמְרָא עַל בֵּית הַמְּקַדָּשׁ, "אָמְרוּ כָּל דוֹר שְׂאִינוּ נִבְנֶה בְּיָמָיו, מַעֲלִין עֲלָיו כְּאֵילוֹ הוּא הַחֲרִיבוֹ" (ירושלמי יומא א, ה). אִם כֵּן אִיךְ יִבְנֶה בֵּית הַמְּקַדָּשׁ מִחֲדָשׁ? עוֹנֶה שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ עֲלָיו הַשְּׁלוֹם, "בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בֵּית וּבְתוֹכָהּ יִתְכַוֵּן וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלֹאוּ" (משלי כד, ג-ד). וּפְשׁוּט הוּא כִּי זֶהוּ כְּנֻגַד הַסְּפִירוֹת חֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת, שְׂכֵן רַק בְּחֻכְמָה (לִימוּד זוהר וּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה) יִבְנֶה בֵּית הַמְּקַדָּשׁ (הַבֵּית הַשְּׁלִישִׁי), הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת. וְיְדוּעַ כִּי בֵּית הַמְּקַדָּשׁ נִבְנֶה כּוּלּוֹ עַל פִּי הַחֻכְמָה (פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְהַקְּבֵלָה) אֲשֶׁר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ לָמַד הַיֵּטֵב, וְאֲשֶׁר נִמְסְרָה לְמִשְׁחָה רַבְּנוּ מִפִּי הַגְּבוּרָה עַל מְנַת לְהִקָּים אֶת הַמִּשְׁכָּן. וְכֵן יְדַע זֹאת דוֹד הַמֶּלֶךְ זִ"ע, אֲשֶׁר בְּנֶה אֶת מְעַרַת הַמְּכַפְלָה עַל פִּי אוֹתָהּ חֻכְמָה (פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְהַקְּבֵלָה), וְלֹא כִּאֵן הַמְּקוֹם לְהָאֲרִיךְ.

וּבְבֵית חֲדָשׁ עַל הַטּוֹר או"ח (סִימָן מז) כָּתַב וְהָאֲרִיךְ לְבָאֵר: מִפְּנֵי מַה נִּחְרַב בֵּית הַמְּקַדָּשׁ, שְׁלֹא עָסְקוּ בַתּוֹרָה, כִּי אִם לְצוּרֶךְ הַדְּבָרִים הַגִּשְׁמִיִּים לְהִנָּאתָם לְיַדַע דִּינָיִם לְצוּרֶךְ מִשְׂא וּמִתָּן, גַּם לְהַתְּגַאוֹת לְהִרְאוֹת חֻכְמָתָם, וְלֹא נִתְכַוְּנוּ לְהַתְּעַצֵּם וּלְהַתְּדַבֵּק בְּקִדְשַׁת וְרוּחָנִיּוֹת הַתּוֹרָה, וּלְהַמְּשִׁיךְ הַשְּׂכִינָה לְמִטָּה בְּאַרְץ... הַנֶּה בְּזָה עָשׂוּ פְּרוּד שְׁנִסְתַּלְקָה הַשְּׂכִינָה מִן הָאֲרֶץ, וְעַלְתָּה לָּהּ לְמַעְלָה וְהָאֲרֶץ נִשְׂאָרָה בְּגִשְׁמִיּוֹתָהּ בְּלִי

קדושה... והוא אומרו "מי האיש החכם... על מה אבדה הארץ... ויאמר ה' על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם" וגו'... וכמו שאמרו רבותינו (ערובין נד עב), על הפסוק (שמות כא א) "ואלה המצפטים אשר תשים לפניהם", וכוננתם שיתקשרו בעצם קדשת תורת תורת אמת והשכינה תהא שורה בקרבם... והוא המכון בכרפת אשר בחר בנו, על אשר קרבנו לפני הר סיני ונתן לנו תורתו הקדושה, כלי חמדתו שהיה משתעשע בה בכל יום, כדי שתתדבק נשמתינו בעצמות קדשת התורה ורוחניותה, ולהוריד השכינה בקרבנו, עפ"ל (ועין שם באורך).

הבה נתחזק בלימוד הזוהר הקדוש בכל יום ויום ובפרט בלימוד בשבת קודש.

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, פלשון הזהר הקדוש (סוף פרשת "שלח לך"): "זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא יומא דשבתא משאר יומיו".

מרנא הרי"ח הטוב בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה) כתב, וזה לשונו: כתבו המקבלים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול, עכ"ל.

רבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקרביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שוה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שוה ללמוד שבעים וחמש שנה בימות החל".

ופסק הגה"ק הכף החיים (קנ"ה סקי"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה.

וְכַתֵּב הַפֶּלֶא יוֹעֵץ וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאֶפִּילוּ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קֹאֵמֵר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׂגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לִפְנֵי הַקֶּבֶ"ה כְּדַכְתִּיב וְדוֹגְלוֹ עָלַי אֲהַבֶּה" וּפְרָשׁוֹ חו"ל וְדִלּוּגוֹ עָלַי אֲהַבֶּה, עפ"ל.

וְכֹבֵד דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ מִהַר"ש בּוֹזֵגְלוֹ זי"ע מֵאוֹר עֵינֵינוּ בְּעַל "הַכֶּסֶף מִלֶּךְ", דְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְדוּשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שְׁנָה שֶׁל לְמוּד

כג. וּנְצִיז כָּאֵן מְעַט מְגִדוּלֵי הַצְדִּיקִים אִיךָ שֶׁלְמָדוֹ וְהַחֲשִׁיבוֹ אֶת הַפֶּלֶא יוֹעֵץ לְסֹפֵר מוֹסֵר הַיּוֹתֵר גְּדוּל:

הַחֶפֶץ חַיִּים כְּמַעַט וְלֹא הַזְכִּיר בְּסִפְרָיו סִפְרֵי מוֹסֵר, אָמְנָם בְּסֹפֵר "שְׁפַת תָּמִים" (פָּרָק ז'), הֵבִיא אֶת דְּבָרֵי הַפֶּלֶא יוֹעֵץ וְכַתֵּב עָלָיו, הַסֹּפֵר הַנִּחְמָד פֶּלֶא יוֹעֵץ. - מְקַבֵּל שְׂבִיטֵיבוֹת הַוַּגְנָרְיָה לְמָדוֹ תַּחֲלָה מוֹסֵר מִסֹּפֵר פֶּלֶא יוֹעֵץ וְרַק אַחַר כֵּן לְמָדוֹ סְגִיּוֹת הַגְּמָרָא. - מֶרֶן הַגֵּר"ח קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א סֹפֵר, שֶׁשָּׁמַע מֵאֲבִיו מֶרֶן הַסֵּטִיפֶלְעֵר זצ"ל, בְּעַל "קְהֵלֶת יַעֲקֹב", שֶׁאָמַר לְמַחְנֻכִּים הַמְתַּיַעֲצִים עִמּוֹ אֵיזָה סֹפֵר מוֹסֵר לְלָמוּד, עֲנָה לָהֶם שֶׁלְמָדוֹ אוֹרְחוֹת צְדִיקִים וְפֶלֶא יוֹעֵץ. - מֶרֶן רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה רַבִּי יְהוּדָה צְדָקָה זצ"ל אָמַר עַל סִפְרֵי הָרַב פֶּלֶא יוֹעֵץ בְּזֶה הַלְשׁוֹן: אֲשֶׁרִי הַקּוֹנֵה אוֹתוֹ וְקוֹרָא בּוֹ, זֶה מְכַנֵּס לְאָדָם יְרֵאת שְׁמִים טְהוֹרָה, דְּבָרָיו הַחוֹצְבִים לְהַבּוֹת אֵשׁ הַיּוֹצְאִים מִלֵּב טְהוֹר וְקְדוּשׁ חוֹדְרִים אֶל לְבָבוֹת הַקּוֹרָא, עפ"ל. - הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמוּאֵל רוֹזֵנְבֵּרְג זצ"ל מַחְבֵּר סֹפֵר "בְּאֵר שְׁמוּאֵל" הֵיךְ מְרִטִיב בְּדַמְעוֹת אֶת סֹפֵר פֶּלֶא יוֹעֵץ עֶרְךָ תְּשׁוּבָה. - הַגָּאוֹן הַחֶכֶם שֶׁבְּתֵי אֶטוּן זצ"ל הֵיךְ מְרַבֵּה לְצִטֹּט מִמוֹסְרָיו וְאִמְרוֹתָיו לְבִנָּיו בֵּיתוֹ וְלְבִנֵּי הַיְשִׁיבָה, וְסֹפֵר פֶּלֶא יוֹעֵץ הֵיךְ חָבִיב עָלָיו בְּיֹתֵר. - מֶרֶן הַגַּאב"ד רַבִּי יֶצְחָק טוֹבִיָּה ווִיִּיס שְׁלִיט"א עוֹסֵק בְּקַבִּיעוֹת וְלִמּוּד בְּסֹפֵר הַקְדוּשׁ פֶּלֶא יוֹעֵץ עַד כְּדֵי שֶׁהִרְאָה לְאַבְרָהָ חָשׁוּב, שֶׁהַסֹּפֵר בְּבֵיתוֹ בְּלוּי מֵרַב הַלִּימוּד בְּסֹפֵר עִם בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ. - מֶרֶן הַגָּאוֹן רַבִּי מִיכָל יְהוּדָה לְפָקוּבִיץ שְׁלִיט"א בְּקֶשׁ מִמְּנַהֲלֵי תַלְמוּדֵי תוֹרָה וְהַרְבָּנִים שֶׁל הַתַּלְמִידִים לְקַבֵּעַ שִׁיעוֹר בְּלִקוּטֵי פֶלֶא יוֹעֵץ עִם הַתַּלְמִידִים. - הַגָּאוֹן רֹאשׁ יְשִׁיבַת "כֶּסֶף רַחֲמִים" רַבִּי מֵאִיר מַזוּז שְׁלִיט"א שֶׁנִּשְׁאֵל אֵיזָה סֹפֵר מוֹסֵר לְלָמוּד, עֲנָה כֹּל אֶחָד יְרַאֵה מֶה שְׁמוּשָׁה וּמְעוֹרָר אוֹתוֹ, אֲנִי נִמְשָׁךְ לְסֹפֵר פֶּלֶא יוֹעֵץ וְחוֹבֵת הַלְבָבוֹת.

הפּשֵׁט, וְהוּבָא פְּסָקוּ בְּכַף הַחַיִּים (סימן קנ"ה סק"ב), וְזֶה לְשׁוֹן הַ"כְּסָא מְלֻךְ" (תקון מ"א): כִּי לְמוּד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת, וְכָל שְׂכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אִפְלוּ פְּרוּשׁ מֵאִמֵּר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעַת אַחַת מֵהַ שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפְּשֵׁט שְׁנֵה תְּמִימָה, וּמִבְּטָח לֹא שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָא, וַיְהִי מְרוּזָא פְּנֵי הַמְּלֻךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוּנָה בְּמִלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא. גַּם בְּתַקּוּן ל' כְּתָב (הַכְּסָא מְלֻךְ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כִּמְהָ גְדוֹל חַיּוֹב עַל תְּלַמִּיד חֶכֶם לְלַמֵּד קְבֵלָה. וְעַנְשָׁם כִּמְהָ גְדוֹל אִם אֵינָם לּוֹמְדִים קְבֵלָה וְגוֹרֵם אַרְךְ גְּלוּתָא כִּי הֵם מַעֲכָבִים הַגְּאֻלָּה רַחֲמֵנָא לִיבְצֻלוֹ, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעַת אַחַת בְּלִמּוּד הַקְּבֵלָה מֵהַ שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוֹל כְּחֵה לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה.

הַעוֹלָה מִדְּבָרֵי רַבּוּתֵינוּ הַכְּסָא מְלֻךְ וְהַרִ"ח הַטּוֹב זי"ע, דְּהַלּוּמֵד שַׁעַת זֶהר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ כְּלִמּוּד אֵלֶּף שְׁנֵה פְּשֵׁט בְּיוֹם חוּל. וּלְפִי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זֶהר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, הָרִי שְׂזֵכָה לְתַקּוּן כָּל הַשִּׁית אֲלֵפִיו יָמֵי הַבְּרִיאָה [וְכָל הָעוֹלָם מִתְעַלָּה עַל יְדוּ].

וּבְנוֹסָף עַל כֶּךָ חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בַּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים (שַׁעַר הַשְּׂמֵחָה) הַמְּבָאֵר דְּלִמּוּד (וְכָל מִצְוָה) הַנַּעֲשֶׂה בְּשְׂמֵחָה עֲרַכּוּ כְּפוּל אֵלֶּף, יוֹצֵא שְׂכָאֲשֶׁר יְהוּדֵי לּוֹמֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ וּבְשְׂמֵחָה תּוֹרַת הַרְשָׁב"י – "הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ" עוֹלָה בְּשַׁעַת אַחַת לְעֶרְךָ שֶׁל מִלְיוֹן שְׁנֵה (לִמּוּד פְּשֵׁט בִּימֵי הַחוּל).

וְאִיתָא בְּאֲבוֹת דְּרַבִּי נִתְּו (פְּרָק ג' מִשְׁנֵה ו'): רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּרַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר... אִם לְמִדַּת תּוֹרָה בְּשַׁעַת הַרְיוּחַ אֵל תְּשׁוּב לָךְ בְּשַׁעַת הַדְּחָק, לְפִי שְׂטוּב לֹא לְאָדָם דְּכָר אַחַד בְּצַעַר מִמָּאָה בְּרִיוּחַ (עיי"ש), עַל כֵּן כָּאֲשֶׁר לּוֹמֵד בְּיוֹרִים הַכָּל כְּפוּל מָאָה, סָף הַכָּל לִימּוּד זֶהר הַקְּדוּשׁ שַׁעַת בְּשַׁבַּת שְׁוֵהָ מָאָה מִלְיוֹן שְׁנֵה תּוֹרָה!!! וּשְׁנֵיהָ אַחַת כֶּ-28.000 שְׁנֵה תּוֹרָה.

צֵא וְחֻשַׁב בְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת, בְּכָל שְׁנֵיהָ הַנֶּךְ מְשַׁמַּח אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְקִים אֶת הַפְּסוּק "וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כ"ח ה" -

על מחנה יראי השם להתאחד לכבוד השכינה ללמוד וללמד זהר הקדוש ויתקיים דברי הרשב"י ע"ה בדא יפקון מן גלותא בב"א.

לכן כל אחד ואחד צריך להשתדל מידי יום ביומו, ללמוד ולקרא בזוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל" ומשמיא זכו את עם ישראל עתה בקלות ב-6 דקות ליום להתחבר עם כלל ישראל, ולסיים את הזוהר הקדוש אלפי פעמים במהדורת תתק"ס (960 קונטרסים) להצלחת כלל ישראל ולקרוב הגאולה ברחמים, וכל אחד מישראל יוכל להתחבר עם הציבור ולעסוק מידי יום ביומו בתורת הרשב"י בנקל, ובשבת ילמד עם בני ביתו, הקטנים עם הגדולים, זקנים עם נערים. ויזכה להתחבר אל הרשב"י ולהמשיך עליו נשמה קדושה וטהורה.

פרק כא

הטוב שיש בהצדיק נעשה כאבן השואבת ושואב אליו כל טוב שנמצא בהרשע. והרע שנמצא אצל הצדיק מיד הוא נמשך ויוצא מהצדיק המוכיח לרשע שאינו שומע לו, ונדבק בהרשע שהוא שרשו ושם קנה מקומו

כתב המהרח"ו בשער הגלגולים (הקדמה כ) וזה לשונו: עוד דע, כי כל הנשמות על ידי חטאו של אדם הראשון, נתערבו טוב ברע, ולכן לפעמים יהיה, שקצת טוב שבנפש הצדיק, נתערב ברשע וקצת רע של הרשע, נתערב בצדיק. ובזה תבין מה שאמר הכתוב, (קהלת) "אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים" וגו'. כי כמה צדיקים יש שהם עוברים איזו עברה פרטיית, ונכשלים במה שלא יכשל רשע אחד. וכן

לְהַפֵּךְ כַּמָּה רְשָׁעִים גְּמוּרִים עוֹשִׂים קֶצֶת מִצּוֹת פְּרִטוֹת בְּתַכְלִית עֲשִׂיתָם וְנִזְהָרִים בָּהֶם כָּל יְמֵיהֶם.

גַּם תִּבְיִן בְּזֶה עֵינֵי צַדִּיק גְּמוּר, וְרָשָׁע גְּמוּר, וּבִינֹנֵי. כִּי הַפֵּל תְּלוּי כְּפִי חֲלָקֵי נִצּוּצוֹת הַטּוֹב שָׁבוּ, וְכְפִי מִסְפֵּר חֲלָקֵי נִצּוּצֵי הָרַע שָׁבוּ. וְעוֹד כִּי אוֹפְנֵי הָעֵבְרוֹת אוֹ הַמִּצּוֹת שְׁעוֹשִׂים, הֵם כְּפִי עֶרֶךְ בַּחֲנִינֵת הַנִּצּוּצוֹת שָׁבוּ, וּבְאִיזָה אֲבָר וְשֶׁרֶשׁ הֵם, אִם טוֹב וְאִם רָע, כִּדְ הֵם חוֹשְׁקִים וְתֹאבִים אֶל הַמִּצּוֹת אוֹ אֶל הָעֵבְרוֹת הֵהֶם יוֹתֵר מִזּוֹלָתָם וְרוֹדְפִים תְּמִיד אַחֲרֵיהֶם.

וְהִנֵּה לְסִבָּה זֶה הִחְמִירוּ בְּסֵפֶר הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ (פְּרִשְׁתַּת תְּרוּמָה דֵּף קכ"ח), שְׁצַרִּיד הָאָדָם לְמַרְדֵּף בְּתֵר חַיִּיבֵיָא, וְלִמְזַכָּה לֵהוּ כְּמֵאן דְּרִדִּיף בְּתֵר חַיִּי וְכוּ', וְהַעֲנִין הוּא, כִּי בְּרִדֵּף הַצַּדִּיק אַחֲרֵי הָרָשָׁע לְזִכּוֹתוֹ, אוֹלֵי הָרָשָׁע הֵהוּא יֵשׁ בּוֹ אוֹתָם נִצּוּצוֹת טוֹבוֹת שְׁנֵאֲבָדוּ מִמֶּךָ, וְנִצּוּצוֹתֵי הָרָעוֹת נִתְּנוּ לָהּ, וְעַל יְדֵי שְׁתַּתְּחִבּוּ יַחַד בְּחֶשֶׁק וְאַהֲבָה, אִזּוּ הַטּוֹב שָׁבוּ יוֹסֵר מִמֶּנּוּ וַיּוֹתֵנוּ בָּד, וְאִזּוּ אִתָּהּ נִשְׁלַם בְּכָל הַטּוֹב, וְהוּא נִשְׁלַם בְּכָל הָרַע. וְהוּוּ סוּד צַדִּיק נוֹטֵל חֲלָקוֹ וְחֲלָק חִבְרוֹ בְּגַן עֵדֵן, רָשָׁע נוֹטֵל חֲלָקוֹ וְחֲלָק חִבְרוֹ בְּגֵיהֶנֶם. וְזֶה שְׁאֲמַר הַכְּתוּב" (משלי) "אִם רָעֵב שׁוֹנֵאֵד הָאֲכִילָהוּ לְחֶם". וְכִמוֹ שְׁדָרְשׁוּ חו"ל עַל פְּסוּק "כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שׁוֹנֵאֵד", אִין הַכְּתוּב מְדַבֵּר אֶלָּא בְּאָדָם רָשָׁע שְׁמַתֵּר לְשִׁנְאוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׁאֲמַר הַכְּתוּב: "הֲלֹא מִשְׁנֵאֵד ה' אִשְׁנָא", וְאֲמַר "אִם רָעֵב שׁוֹנֵאֵד תֹּאכִילָהוּ לְחֶם", רְצוֹנוֹ לומר, מִחֲמַת נִצּוּץ טוֹב שָׁבוּ, וּמִתְאַוָּה וְרָעֵב לְעֲשׂוֹת טוֹבָה, הָאֲכִילָהוּ לְחֶם, לְחֶמָה שֶׁל תוֹרָה וּמִצּוֹת, וְתִזְכָּהוּ, כִּי עַל יְדֵי כֵן גִּחְלִים שְׁהֵם נִצּוּצֵי הָרַע שְׁבָד, אִתָּהּ חוֹתָה עַל רֵאשׁוֹ, וְיִתְחַבְּרוּ עִמּוֹ, וַיּוֹסְרוּ מִמֶּךָ. וְכִמוֹ שְׁאֲמַר הַכְּתוּב, "וְנִשְׂאָה הַשְּׁעִיר עֲלָיו אֵת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה", וְנִצּוּצֵי הַטּוֹב שָׁבוּ יוֹסְרוּ מִמֶּנּוּ, וְה' יִשְׁלִימָם לָהּ, וְנִמְצָא שְׁאִתָּהּ שְׁלָם בְּטוֹב, וְהוּא שְׁלָם בְּרָע. וְכִמוֹ שְׁאֲמַרוּ חו"ל, אֵל תִּקְרֵי יִשְׁלָם לָהּ, אֶלָּא יִשְׁלִימָהוּ לָהּ, וְלִפִּי שְׁהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ טוֹב אִינוּ מְזַכֵּיר שְׁמוֹ עַל הָרָעָה, כְּמוֹ שְׁאֲמַר הַכְּתוּב "כִּי גִחְלִים

אתה חותה על ראשו". אבל על הטוב הזכיר שמו, כמו שאמר הכתוב
 "וה' ישלם לך" כנזכר, כי הוא עושה הטוב הזה.

ובאזהב ישראל (פרשת קרח), על הפסוק "ויקח קרח" הרחיב ובאר דבריו
 הקדושים, וזה לשונו: ... והנה ידוע דכל דבר חושק תמיד
 לדבק לשורשו ומקורו, ובמקום שיש לו התנשאות וחיסבות, ודבר
 חשוב אצל הצדיק הוא רק טוב, וזהו העקר בעיניו, וכל מגמתו ורצונו
 הוא רק לעשות טוב ובחור בו בכל עת ורגע, ומציאות הרע אף שנמצא
 אצלו, מכל מקום הוא נמאס בעיניו מאד, אבל אצל הרשע הוא להפוך
 שאומר "לרע טוב" וכו', שבוחרים תמיד ברע ומנשאים אותו, כי הוא
 הוא החשוב בעיניהם, והטוב הוא נמאס בעיניהם הגם שידמו לפעמים
 שעושי איזה מעשה או ענין טוב הוא רק מההכרח או מחמת איזה פניה
 רח"ל, והנה כשמזדמנים אלו השניים, היינו הצדיק והרשע להדדי, וזה
 בזה נפגשו על ידי איזה התוכחות שהצדיק מוכיח לרשע על מעשיו
 אשר לא טובים המה, או שמקבל הצדיק יסורים על ידי הרשע שמיצר
 לו, אז מתעוררים הכחות הכמוסים אצל כל אחד, היינו הטוב שכמוס
 וגנוז בתוך הרשע רואה ומבין היאך הוא נבזה ונמאס בעיני הרשע
 ואינו משגיח עליו, והיאך יהיה חשוב ויקר בעיני הצדיק אז מאד הוא
 נכסף ומתאנה וחושק לדבק בשורשו, רצונו לומר בטוב שיש בצדיק
 כי רב הוא, ואז נעשה הטוב שיש בהצדיק כאבן השואבת ושואב אליו
 כל טוב שנמצא בהרשע. וכן מיעוטא דמיעוטא מהרע שנמצא אצל
 הצדיק, כשרואה ומבין היאך הוא נבזה ונמאס מאד בעיני הצדיק,
 והיאך יהיה מנושא ומרומם וחשוב בעיני הרשע, אז מיד הוא נמשך
 ויוצא מהצדיק המוכיח לרשע שאינו שומע לו, ונדבק בהרשע שהוא
 שרשו ושם קנה מקומו. ומה לו להיות מענה וכבול ואסור בזיקים אצל
 הצדיק שמכניעו בכל עת ורגע, וכיון שהשיג ומצא מקום הטוב ויפה
 לו, ויהא שם בחסיבות גדול, מיד הוא נמשך אחריו כי הוא מקורו

ושורשו, וכל מין נמשך אחר מינו וזינא פתר זינא, נמצא הטוב שיש בהרשע נחליץ ויוצא ממנו ונמשך אל הצדיק ונדבק בשורשו הטוב, והרע שאצל הצדיק יוצא ממנו ונמשך אל תוך הרשע ונדבק לשורשו, וזהו היה כוונת שעיר המשתלח... ובזה תבין כוונת הגמרא (חגיגה טו עא), זכה נוטל חלקו וחלק חברו כגו עדו, לא זכה נוטל חלקו וחלק חברו בגיהנום... וחלק הרע שאצל הצדיק עם חלקו בגיהנום נמשך לרשע, ומעניינים אותו גם על הרע של הצדיק, כיון שבחר בו, עכ"ל (עיין שם באורף). וזהו כוונת הגר"א במשלי (י"ב, י"ד), שמבאר גודל הזכות שיש למזכה הרבים ולמוכיח את חברו. שאם חברו שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע מקבל ממנו את חלק הגיהנום שלו. עתה תחליט לאיזה מחנה אתה שייך, ואם ברצונך לקבל גן עדן כפול או חס ושלום גיהנום כפול, שמי שלא שומע למוכיח אחרי 120 שנה לא יבין מאיפא צמחו לו כל העברות שלא זוכר שעשה אותם, אבל הסבה שקבל אותם כי בחר ברע ונמשך אליו כמו מגנט. ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה".. ולקרב הגאולה - הנך יכול לחלק ספר "ערפה של שעה", וספרי הזוהר תתק"ס המעודר ומעורר ללמוד זוהר הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב. ובכך ערךך לא יסולא בפז, ותזכה לישב במחיצת הצדיקים לעתיד לבוא. - חזינו השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזוהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

ובזכות לומדי הזוהר הקדוש יתקיים בנו הכתוב: (שמות פרק טו פ' טו-יח) תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר

עמך ה' עד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיַתְךָ, תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נַחֲלֶתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַּת ה' מִקֶּדֶשׁ אֶד-נִי כֹונְנֵי יָדֶיךָ, ה' יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד, בִּב"א.
 – יְהִי רָצוֹן שְׁנֹזֶפֶה לְהִבְטָחָה: "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת" וְנֹזֶפֶה כְּלָנוּ יַחַד לְגֵאֲלָה הַשְּׁלִימָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

**בזכות התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי**

נִי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֵרַעוּ

- «מַמְיֵטֵב נַגְוֵי מִדְּוָן»
- «סִפְרֵי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בְּרִי יוֹחָאי»

באת הגר"צ המקובל רבי שלום יהודה גראס שליט"א
נשיא מפעל הוורד העולמי

«מַעֲלַת לִימוּד הַוּוּה"ק»

**תורתו מגן לנו,
היא מאירת עינינו.**

יט לאור ע"י מפעל הוורד העולמי,
נחל לניש 24/8 עיר"ק בית שמש
טל: 054-8436784

מפעל הוורד העולמי

נא לשכפל ולהפיץ לזרבות תורה ויראת שמים בעולם

ט ל א ת ש כ ת מ פ י ז ר ע ו ט

12.000
תקליטור אוצרות הזוהר וכו':
ספרים, דרשות לשמועה,
קבצים ותמונות ועוד...

מאת: אברהם יצחק
דאדו ספר הזוהר
יסקון ביה מן גלותא
ברדמי

מאת: דגדור בעלים
מאת: חנוני הזוהר ז"ל

מאות החבור שקל,
ספר הזוהר הקדוש,
יצאו בני ישראל
מן הגלות
ברדמים

"קול הזוהר"
שני עשרות
בזוהר חומי
בטילפון
0722-990044

נחל לכיש 24/8
כית שמש
054-843-6784

ב"ה

ברכת הצדיק

נכנסתי אל הקודש פנימה להגאון הצדיק
רבי חיים קנייבסקי שליט"א, ודיברנו מענין לימוד
והפצת הזוהר הקדוש, וסיפרתי שהכנסתי מאמריו
בענין לימוד הזוהר הקדוש, בירך אותי בהצלחה
גדולה בכל ספרי הזוהר שאני מוציא.

הק' שלום יהודה גראס

אבדק"ק האלמין

ספר שכר ועונש

סדר בראשית

פרשיות בראשית-ויחי
פרקים א'-י"ב

מדריך להצלה רוחנית

חלק א'

ספר זוהר השבת
לְאָבוֹת וּבָנִים, זְמַנִּים עִם נְעָרִים

עם לשון הקודש
מנוקד מִפְּסָק וּמְחוּלָק לְקַטְעִים
מסדר על הפרשיות

ספר הזוהר הקדוש
חַק לְיִשְׂרָאֵל דַּף הַיּוֹמִי

מנוקד מִפְּסָק וּמְחוּלָק לְקַטְעִים
מסדר על הפרשיות

מפעל הזוהר העולמי מבשר

בשעה טובה סיימנו את כל הזוהר הקדוש

על גבי 71 דיסקים או 36 דיסקים mp3

סך הכל 1062 שיעורים שכל שיעור 20 דקות

השיעורים: תורת הזוהר, תיקוני הזוהר, זוהר חדש

זוה כל עולם "הזוהר הקדוש"

כל דיסק 5 שעות = 15 שיעורים..

או של 10 שעות = 30 שיעורים..

בדיסק יש 1000 צדיקים שכתבו על כל עולם הזוהר

את הדיסקים ניתן להשיג **אך ורק** במפעל הזוהר
העולמי טלפון: או אצל הרב אריה ברדה

נחל לכיש 24/8 בית שמש
טל: 054-8436784

קבר רבי שמשון בר יוחאי זי"ע
אוהל הרשב"י

70.000 איש

**מתאחדים בקריאת הזוהר הקדוש
יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים, וטף
נל לומד מתחייב לקרוא בכל יום 3 עמודים מהזוהר.
בכל חודש מסיימים לקרוא ביחד
אלף פעמים את הזוהר הקדוש**

**המצטרף יזכה לברכה מידי חודש
בציון של אוהל הרשב"י במידון**
ומקבל שכר כנגד כולם - **70 מיליון סיומים** של כל ספרי הזוהר

**להצטרפות נא להתקשר לטל: 03-5784413 פקס: 03-578-4480
מייל: AOEL612@gmail.com**

יש לציין: שם ומשפחה, שם האמא, מקום הלימוד, עיר, טלפון
וכן את סוג הבקשה לברכה: זוג, פרנסה, זרע של קיימא, רפואה, שלום בית, וכו'

**שְׁעָרֵי שָׁמַיִם נִפְתָּחַ, וּמִיַּד לָנוּ יְרוּחַ, לְהַחִישׁ לָגָּאֵלְנוּ כְּפִי שְׁהִבְטַח,
וּמְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ לָנוּ יִשְׁלַח, וּבְאוֹר הַשְּׁלוֹם וְהַשְּׁלוּחַ וְהַשְּׁקֵט וּבְטַח**